GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET.

PRESIDENT: The House will now pass on to the general discussion of the Budget.

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): Mr. President, at the outset I would tender my respectful congratulations to the Government on the sound condition of its present finances. The Government account at the close of the current year will stand at Rs. 161 lakhs, and this result was arrived at after making adequate provision for the growth of all the Development Departments in the State and after defraying, what according to orthodox finance might be considered to be objectionable, *viz.*, capital expenditure out of the current revenues of the State. The estimate for the coming year is equally encouraging. At first sight one might be tempted to observe that in recent years Government have been levying from the people more money than is actually necessary for running the administrative machinery with efficiency. That is a question which is open to considerable discussion. I do not propose to get myself entangled in that direction. I will concede that the position attained by Government is the result of a natural increase in the revenue-yielding departments of the State, a progressive increase. My only submission is that advantage should be taken of this opportunity to introduce what appears to me to be a few essential reforms which would have the effect of increasing the material and moral prosperity of the subjects of Her Highness the Maha Rani Regent. I shall confine my observations to two questions, namely the question of village reconstruction and the question of prohibition.

During the first Council, the desirability of Government undertaking the work of rural reconstruction was fully recognised, and, as a first contribution in that direction, the Village Panchayat Regulation was passed. More than four years have elapsed, (*Hear, hear*), and so far as I am aware, nothing substantial has been done in giving effect to the intention of this House. I have been a member of the Legislative Council of Travancore for over 8 years; but during all that time I never came across a single legislative measure which commanded absolute unqualified approval of all the sections of this House, and yet it appears to me that adequate consideration has not been paid for bringing into effect the salutory provisions of that Regulation. A policy of decentralisation alone will enable the Head of the Administration to devote his precious time to the investigation of important schemes of administrative and legislative reforms. This measure was, with the blessing of the Government of the day, guaranteed a fairly long lease of life in that contribution by Government towards the finances of these Panchayats a statutory charge, 75 per cent of the expenses of each of the Village Panchayats, being borne by the general revenues of the State for the first five years and 50 per cent thereafter. Most of the local institutions in Travancore and elsewhere die because of the instability of their financial position. That danger was guarded against by this

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

provision in the Village Panchayat Regulation. Absolutely nothing has been done. I don't make that observation in a spirit of censure but in a spirit of regret, that the importance of that piece of legislation has not been realised. I would only request, Sir, that early attempts be made by Government for bringing that Regulation into operation. Village communication, village irrigation, village sanitation, village education and several other questions connected with village welfare could be best solved by villagers themselves meeting together in village gatherings. The people of the State mainly live in villages. I would suggest, Sir, that a departmental committee consisting of the Director of Education, the Chief Engineer, the Director of Agriculture, the Registrar of Co-operative Societies, the Director of Industries, the Inspecting Medical Officer and the Financial Secretary may be asked to sit together and prepare a scheme which in their judgment could contribute to the material prosperity of the village and facilitate the satisfactory working of these institutions. That scheme may be brought to the Council, and after discussion it may be carried into effect with the blessing and approval of the Council itself. So far as that particular item of expenditure is concerned I take the liberty of assuring you, Sir, that no non-official member is likely to raise any opposition towards that expenditure, because it is on the well-being and ordered progress of the villages in the land that the progress of the country as a whole has to be judged. These village institutions are not alien, exotic intitutions so far as India is concerned. The greatness of India in times past was to a very large extent the result of these autonomous village republics functioning properly without frequent interference by the central Government. The centralising policy pursued by the East India Company and latterly by the Government of India and necessarily adopted by Indian Administrations has been responsible for our villages becoming what after all would be a true picture that Goldsmith gave us in his "Deserted Village". The sooner this process of decay is arrested, the better for the well-being and contentment of the subjects of Her Highness the Maha Rani Regent.

One subject more I propose to refer to at brief length, and I would close. That is the question of prohibition. Of course, prohibition has been in the air for several years together, and owing to the insistent pressure of public opinion many an administration, Indian and British Indian, have been driven to announce that the goal of Government is not fundamentally distinct from the goal of the people. They are asking for the goal of prohibition. Prohibition forthwith is not practical politics, and no section of responsible Indian opinion urges its adoption immediately. At any rate, Sir, that course was not suggested so far as we are concerned. As I remarked once before in this Council the Penal Code cannot be the ultimate solvent of all our social evils. Suppose you issue a proclamation to say that from tomorrow those who drink would be sent to the jail, it will be a thoughtless unstatesman-like measure going straight against the ingrained habits of centuries. People have to be weaned from unwholesome habits in a gradual and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rao Bahadur K. A. Krishna Aiyangar.]

orderly manner. During the sitting of the first Council a committee was appointed to go into the question, because of the pressure brought to bear on the Government by the members on this side of the House—a committee consisting of responsible officers of Government and a few non-officials went into the question in detail. They realised the difficulty of asking Government to give up with one stroke of the pen, the revenue which we have been deriving from Excise. The committee felt, however, that an attempt should be made sooner or later, sooner rather than later, to take the necessary steps that will in the course of a quarter of a century usher in the millenium that we have been asking for. Would any responsible statesman say that it is a cry for the moon, an attempt on the part of irresponsible agitators to set the prairies on fire. With very great deference I submit no such charge can be levelled against a suggestion of that nature. 25 years is a fairly long period for people to get accustomed to altered surroundings. The committee recommended a progressive annual reduction of 2 per cent on the gross supply of arrack which is issued by Government for consumption. It is a matter entirely within the control of the Government to say how much arrack should be issued to the drinking public; we did not suggest that all of a sudden all the supply should be withdrawn. A progressive 2 per cent deduction on the quantity issued for consumption from Government was suggested. I know not if any action was taken by Government on the report of that committee. The procedure followed in Travancore was the policy of the Government of Madras *i. e.* maximum of rental with minimum of consumption. At first blush it looks as if it would bring in the millenium at an early date. The experiment has been going on for some decades and rentals have been going up. But consumption has not been going down. Looking at the latest available figures, I find that, in 1103, there was greater consumption of country liquor by something like 12000 proof gallons. Of course, I remember having read the Excise Commissioner's report for 1103 in which the greater consumption of liquor in that particular year was sought to be accounted for by the unsatisfactory condition of the monsoon which prevented people from getting enough of toddy. With very great deference I may say that that explanation does not satisfy me. The committee recommended that toddy might be left untouched for the present. They did not want anything revolutionary to be done. According to the calculation of the committee with an annual progressive reduction of 2 per cent prohibition of drink of country liquor would have become an accomplished fact at the end of 25 years. Of course, all of us are apt to go wrong in our estimate, but still that gives the House, Sir, a fairly correct idea of the recommendation that was made by this committee.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): May I know what is it that stands in our way of adopting prohibition at present?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): I admire the enthusiasm of my friend. (*Laughter.*) But I do not appreciate the wisdom of that course, for the simple reason that it is not practical politics.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): May I know whether America was successful or not in introducing prohibition in that country?

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): That is a question on which I think we had better not say much. We are not qualified now to judge the policy of one of the most progressive countries in the world, financially the best in the world. They say that, in the neighbourhood of the United States, there is a small British Colony to which people go in very large numbers as on a pilgrimage just to indulge in the luxury of a hearty drink (*laughter*) and that a drink is not altogether unavoidable. All of us have read of rum mounting vessels.

MR R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): May I know whether all the people of the United States go to that particular place to drink?

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): I never said so. My friend ought to realise that conditions in Travancore are fundamentally different from the conditions in America. Can he assure us that the sense of civic responsibility in our midst has developed so strongly as in America? I think comparisons had best be avoided. I am asking for a simpler measure. Social reform, as Justice Ranade put it, should proceed along the lines of least resistance. I should not be understood as suggesting that if immediate prohibition is possible, I would not welcome it; but I feel that we are not in the present stage of our evolution fitted to embark on such a revolutionary campaign. However, Sir, I am one of those who want to be more cautious. First, the principle should be recognised. However, that was the recommendation that was made by the Excise Committee. Absolutely no action has been taken on it. I am aware that, since the submission of that report, Government were good enough to try the experiment of local option in the Changanachery taluk, and I hope to listen with interest to the changes in the drinking habits of the people of the Changanachery Municipality brought on by this local option experiment from the Excise Commissioner in the course of his reply. That is one of the alternatives tried in other countries. But, as a measure for bringing down drunkenness, it has not been found to be a great success. The conditions in Travancore and Changanachery are different from the conditions under which local option is followed in other countries. However if local option brings about some change, I am for welcoming it. I am for extending it to other urban areas and later on to the village areas that will be controlled by the Village Panchayats. But if the result of the local option is simply to drive the population out of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rao Bahadur K. A. Krishna Aiyangar.]

the municipal area into the outskirts of the town, if after all the quantity of the arrack drink is not materially affected by the introduction of local option in one or two of the urban centres, I have not much to say in support of it. At any rate, I should not be understood as sitting in judgment on that experiment. I welcome it as an additional means by which the result aimed at can be realised. After all.....

PRESIDENT: Your time is nearly up. You may finish that sentence.

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): One minute more and I will close my remarks.

PRESIDENT: I merely wanted to say that the time is nearly up.

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): As regards the question of finance I find from the Administration Report for the year 1103 that the income derived from arrack is only Rs. 10 lakhs. Is it such a large income that the Government should seriously hesitate to part with a portion of it, gradually wiping it off in the course of 25 years. Is it such a great sacrifice? Even if it were so from the standpoint of Government, the sacrifice ought to be borne by Government, and the people saved from the habit of drunkenness.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Sir, I cannot conscientiously join hands with the learned Deputy President in congratulating the Financial Secretary for the Budget Estimate that has been presented to the House.

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): With your permission, Sir, I may point out that I congratulate the Government on its sound financial position and I had nothing to say by way of compliment or otherwise to the Financial Secretary.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): I cannot congratulate Government—

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): That is alright.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): I cannot congratulate Government, as the learned Deputy President has done, and their Financial Secretary. If the question of congratulation is a mere formality, then it would have been possible for me also to join with the learned Deputy President to do the same thing. Here, we mean serious business. Therefore, there is no use of congratulating if sufficient circumstances are not available in the Budget Estimate that is presented to the House which deserve that congratulation. Sir, for the last four or five years, we non-official members on this side are making certain representations and have even passed our verdict upon important and outstanding questions of the day, but all these have fallen flat upon the Government. Therefore, it is with wounded feelings that we are again called upon to make a few observations on the Budget Estimate that has been presented to this House. Sir, though our feelings are wounded, we are never dejected, and we seldom complain.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

But with that spirit and with wounded pride, I may proceed to make a few remarks on the Budget Estimate that has been presented before this House. I was trying, not with reference to this Budget Estimate but with reference to the Budget Estimates that have been presented to this House during the previous years, to find out on what broad and recognised principles our Government were preparing their Budget Estimates year after year. But a disappointment came to me, because I found the same old husks have been threshed over and over again in the very same process, until it has become impossible to get much grain out of it. Excepting this general attitude which could be associated with every Budget Estimate that has been presented to this House, we do not find any originality, any other satisfactory measures which will receive the general approbation of the country at large. That is no-body's fault, because the way in which the financial estimates are prepared and the methods adopted by the financial experts in our State are far from satisfactory. First of all, without understanding correctly what is meant by public finance or what is meant by public expenditure, it is impossible to prepare the State Budget, which will receive the congratulation of the country. Sir, public expenditure in short is social demand. Therefore, public finance has something like socio-psychological basis. Until this aspect of the phenomenon is properly understood, it is not possible for this Financial Secretary, or for that matter any other Financial Secretary, to present a State Budget which will be received satisfactorily by this House. Sir, when a new Dewan comes to the helm of affairs the country expects that he would be able to chalk out a more original and a more intelligent line of public finance and public expenditure. (*Hear, hear.*) But, again, there is another disappointment. It is nobody's fault. For, hardly any one of us can make new heads easily when fresh experiences come. Most of us show more and more enslaved to the stock conception with which we have once become familiar, with the result, all tend to become a set of uncritical conformers to this or that general attitude.

Then, coming to the speech of the learned Financial Secretary while introducing the Budget to this House, I put the honest question whether this House has ever been subjected to the ordeal of reading through such dry as dust on prior occasions. It is the very same uninteresting representation that we have been having during the past years; and, to speak the truth, it is thoroughly unsatisfactory. With the vast lot of financial resources at the disposal of Government, the Budget could have been framed more satisfactorily and could have been presented to this House in another form. Taking a general view of the Budget Estimate as a whole—the Budget Estimate, not only of this year but also of the last few years—I find that I have to make the same observations in regard to our financial expert as was once made in the case of Gladstone. It was once said of Gladstone that "a very great part of his financial reputation was due not to the accuracy of his forecast

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

which often proved remarkably erroneous, nor to the wisdom of his financial measures which sometimes were very disputable, but to the almost unsurpassed rhetorical skill with which he presented the Budget." There is only one difference between Gladstone and our financial experts. Our financial experts are devoid of that rhetorical skill also. (*Laughter.*) Let us, for example, examine the Budget Estimates presented to this House year after year and see the accuracy of the forecasting of our financial experts. In 1100 the Budget Estimate provided for a general revenue of Rs. 198·25 lakhs and for a deficit of ·93 lakh; but the actual collections proved to be Rs. 210·68 lakhs, and the deficit all on a sudden became a surplus of Rs. 11 and odd lakhs. In 1101, the anticipated revenue was Rs. 206·81 lakhs with a small surplus of Rs. 3·79 lakhs; but the actual collections came to be Rs. 216·81 lakhs with a surplus of Rs. 13 lakhs. In 1102 they anticipated a collection of Rs. 211·58 lakhs with a small surplus again of Rs. 3·62 lakhs; but the actual collections went up to Rs. 232·52 lakhs with a surplus of about Rs. 24½ lakhs. Again in 1103 they estimated a revenue of Rs. 223·21 lakhs with a small surplus of Rs. 1·34 lakhs, but the actual revenue came to be Rs. 242·29 lakhs with a surplus of Rs. 19·1 lakhs. And, for the current year also, from the revised estimates we are in a position to see that the revenues have gone up in excess of the estimate by over Rs. 7 lakhs. These figures will reveal to this House the horrible disparity and the lamentable inaccuracy of the forecast made by our financial experts. It is not without any purpose, Sir, that I cited these figures here. If the Budget Estimate of one year is conceived and shaped on the revised figures of the previous year, then there cannot be a disparity to the extent shown by the figures which have just now been given before the House. The question whether we should have a surplus Budget or whether we should have a deficit Budget, whether we should be accused of keeping or hoarding money after having collected too much from the people which the Government are not justified in collecting as they should collect only that which is actually required by the people, all these things enter into the head of our financial expert when he prepares the Budget Estimate; and therefore, though a reasonable course is adoptable he is not willing to adopt it because his imagination and his intelligence and brain get confused and muddled in the consideration of these several points. The whole difficulty arises because our Government are determined to collect year after year a particular amount of money by honest or dishonest means. (*Laughter.*) And they are also determined to spend that amount. The only question therefore which our financial experts are concerned with after having collected all the money from the people is how to spend that money. So long as that is the aspect with which the Budget is prepared and presented to this House there is no use in bemoaning this lamentable inaccuracy; because there cannot but be inaccuracies under such circumstances. Sir, if a new light has to be shed on the Budget problem it must come from grasping the principles of Budget making from a new angle and by a different method. One should find out what

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

would be the expenditure according to social demand for one fiscal year and then he should find out ways and means to collect that amount and not more than that from the general tax-payer. The Financial Secretary, then, could see what is the extent of our lands and what is in our fields and factories, and what is the standard of life of our people and what they want from abroad and what would go out of our country. Without trying to understand these things and without any knowledge of the local conditions, if a Budget Estimate is prepared, there is nothing wonderful in such a herculean difference that we find between the forecast and the actualities. Sir, so far with regard to the forecast of our financial expert.

I next come to the financial measures which the Government have been undertaking from time to time. We have not much of it in the present Budget Estimate. But, whatever measures the Government have undertaken in the past have only affected the country adversely. Sir, in the speech of the Financial Secretary while introducing the Budget for 1102, with reference to the income from Customs, we find that the actuals turned out to be a little more than the amount originally estimated for. The Financial Secretary says in his speech that that was not a matter to be regretted as it was due to a reduction in the tariff values of copra and cocoanut oil which would have had the effect of stimulating our trade. Therefore, he says, there was an increase in the collection under Customs. All right ; so far as it goes, that principle is acceptable to me also. But, subsequently, the tariff value has been slightly enhanced and as a consequence there is a dump in the trade.

The next thing that I have to refer to is that, by a notification in the Government Gazette dated 2nd July 1929, they enhanced the tariff value of beedi, beedi-tobacco and cigarettes. They fixed it at Rs. 5-4 annas per lb. in the case of beedi-tobacco imported into Travancore for the manufacture of beedies ; and in the case of cigarettes they fixed an *ad valorem* duty of 12 per cent.

My third point is with reference to another notification in the Government Gazette of 9th July 1929 by which some modification was attempted in the Savings Bank Account. That notification is to the effect that after the 1st Chingam 1105 no depositor of money in the Savings Bank would get interest per annum if it is below 7 chackrams. The depositor will not get anything if it is below 7 chackrams ; and if he has more than 7 chackrams to his credit, calculation will be made only to the nearest one-eighth of a rupee. I have only taken a few instances of the financial measures adopted by our Government. I fail to see the principle underlying these measures. With regard to the modification of the Savings Bank Rules, is it according to the spirit with which Savings Banks accounts were first introduced into Travancore that the present change is sought to be made? And, with regard to the enhancement of the tariff value of beedi and cigarette, may I know on what recognised principle, the Government have done it? Sir, these are things which deserve examination and which require explanation. We

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

are at a loss to know on whose expert advice these measures were enunciated by Government. All these measures affect the people adversely.

Sir, till last year, I was also fighting very hard in this Council for getting more provisions towards the creation of national assets of Travancore, like communications, buildings, minor irrigation works, etc. But, after closer study of the figures, I have now come to the conclusion that there need be no waste of our energy in this Council on this account so long as the officers of Government happen to be suffering from inaction and laziness as they do at present. Here, we have a set of officers who are so inactive that, though we somehow or other find funds provided in the Budget year after year, they surrender back a few lakhs every year. In 1101 out of the provision made in the Budget they surrendered Rs. 4·25 lakhs. In 1102 the amount surrendered was Rs. 3·33 lakhs; and in 1103 it was Rs. 3·48 lakhs. In 1104 also it is expected to be about Rs. 7 lakhs. Sir, I would be glad to know if these surrenders indicate a part of the monthly pay of the officers and their staff. But certainly they do not indicate that. They are surrenders of provisions that were made in the Budget for carrying out works conducive to the prosperity of rural Travancore. These surrenders indicate only such useful provisions and none else. It is on account of such surrenders, Sir, that I said a little while ago that there is no need on our part to waste our energy in appealing to the Government to make more provisions in the Budget for communications, buildings or minor irrigation works. In regard to these matters the remarks that I made with regard to the Budget Estimate that was presented last year apply in *toto* to the Budget Estimate that has been presented this year also. (*Hear, hear.*) Sir, the country wants good men as officers, men who would be conscientious and intelligent. Government also, of course, want such men. But, they are at a loss to get at them. They fling this side and that. They apprehend one community, pat another and wreak vengeance on a third, and do this and that. But really they cannot govern. The result is I must say candidly, Sir, that the administrative machinery has become very loose and disorganised. Corruption has become rampant in the State even in high quarters so that there is no security in public service. Things have come to that stage. And, by a review of the various departments you will find that offices and even departments are created not for the country but for particular individuals or for some other purpose. That is the lamentable feature which the working of the several departments of our State will reveal to any man who wants to understand the real working of these departments.

PRESIDENT: It is time, Mr. Nilakanta Pillai.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): I have two minutes more, Sir. I began after twelve.

PRESIDENT: No. You began one minute before twelve. Your time is up.

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): Sir, Mr. Venkataramana Aiyar, the Acting Financial Secretary, has presented to this House a horoscope

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

with a surplus of something like Rs. 4·1 lakhs. I must join with my learned friend with regard to the remarks he made about the Budget in general. So, I think I need not make any further observations on subjects which have already been dealt with by Mr. K. P. Nilakanta Pillai so ably and so convincingly. A careful perusal of the Budget will show that the Financial Secretary has based his calculations on mere mathematical principles, so that the Budget is in no way better than a ledger presented before an Income Tax Collector. Year after year we are presented with Budgets which somehow or other are expected to leave surpluses. And this year also the Budget is expected to leave a surplus. Without making any reference to any particular department I want to point out certain serious omissions in the Budget.

The first and foremost, most important of all, is the omission of any provision for a Memorial Hall which was sanctioned by this Council in loving memory of our late lamented Maha Raja Sri Mulam Tirunal of Travancore. That is a serious omission, I think. That does not find a place in the Budget that has been presented this year.

With regard to the Land Revenue Department—I must say, that is a Department which is growing in importance from all points of view—there are certain things which vitally affect the interests of the poor tax-payer, the poor people of the villages. I mean market tolls, tolls levied from certain markets. Government get under this head a paltry sum of something like Rs. 70,780 annually. This is nothing for Government especially when considering the serious difficulties and the hardships experienced by the poor people, the villagers of the country. This is rather a very very unwholesome arrangement made by the Land Revenue Department, I must say.

Another point that I would like to refer to is the cry from the public at large for more food, for sufficient food, and also the unemployment problem. With regard to the latter a great responsibility rests with the Director of Public Instruction. We all expected, when Mr. Rangaswami Aiyangar, an Indian Officer, was appointed as Director of Public Instruction, that sweeping changes would be made in his department. Still, though sufficient time has lapsed since he took charge of the department he has not chalked out any new scheme for the better working of the department. I do not say it is the duty of the Education Department or the Government to provide work for all the graduates and undergraduates who are turned out year after year from the various schools and colleges of the State. But Government should certainly arrange matters in such a way as to find out some means or other for the maintenance of the young men and women who come out from our schools and colleges year after year. They have made it a point to collect large amounts by way of fees. From the Law College alone about Rs. 80,000 is realised by way of fees. An equally large amount is realised from the Science College and the Arts College. From the Women's College Government get about Rs. 6,000 as fees. From the Teachers' College the amount realised is Rs. 10,700. They get Rs. 3,50,000 from the High Schools

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. D. C. Joseph.]

and Rs. 1,75,000 from the Vernacular Schools. And all this money is paid by the poor tax-payer. These are certainly big sums that the poor tax-payer has to pay by way of fees.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): Are the fees realised by Government Colleges here greater than the fees realised by other Government Colleges?

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): I think so.

I beg to point out that the educational policy should be changed immediately. Arrangements should be made for giving some sort of employment to the thousands of graduates of our colleges who are far better than the graduates who come from outside, in point of ability and intellect.

Then, with regard to my other point, *viz.*, the provision of more food to the poor people of the country, the Development Departments, the Departments of Agriculture, Industries and Co-operation, ought to be given more money than in past years. I find from the Budget that the Ag. Financial Secretary has not provided more funds for the better working of these departments. In regard to the Agricultural Department which is the most important of the Development Departments, the revenue from that department is only Rs. 44,600 while the expenditure is something like Rs. 1,50,000. With regard to the Industries Department, that is a department which is always in its infancy. I do not know when that department is going to pass its infant stage.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): May I know what are the functions of the Industries Department?

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): It is, I think, to introduce new industries and to make suggestions for the improvement of the existing industries like the Travancore Sugars, for instance. Government have invested about Rs. 2½ lakhs in the Travancore Sugars; but nothing has been done to bring it in proper working condition. And then, another industry which deserves encouragement is the salt industry. Much is being talked of in the Indian Legislative Assembly to increase the local supply of salt so that there need not be any necessity for importing salt. But, we are satisfied with the existing supply of salt and do not take steps to increase it. It is the duty of the Director of Industries to improve these matters. So, I have to draw the attention of the Government that at least in future these departments must engage the serious attention of Government.

Another department which I would refer to is 'Stationery and Printing'. The receipts from the Government Press, I find, are something like Rs. 31,400 including Rs. 10,000 odd realised from advertisements and from subscriptions for the Gazette. When we take into consideration the huge expenditure of about Rs. 3½ lakhs under this head, namely, the Stationery and Printing Establishments, and compare it with the low receipts of about Rs. 30,000 odd including advertisement charges, I think, there is no use in having a Government Press at all. There are many private presses which execute printing works neatly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

It is better to abolish the Government Press altogether; or it must be improved and made to yield a revenue at least equal to the amount spent on it.

Another department which I would refer to is the Public Works Department. Everybody will admit that traffic is increasing day after day. There is great pressure on the existing roads on account of motor traffic. The attention paid to the roads is rather very deplorable considering the heavy traffic of the present day. As Mr. Nilakanta Pillai pointed out, the officers of Government allow available funds to lapse. They do not care to spend funds sanctioned by this House.

Then, Sir, a large amount of money is realised by way of tolls. Government realise something like Rs. 4¾ lakhs as tolls and from the Trivandrum-Aramboly road alone the receipt from tolls is Rs. 1,30,000. And for these 51 miles of road, the Public Works Department is spending only Rs. 51,000. The Government are thus making a large net gain out of this road.

On going through the Budget in detail, I find that in the Nagercoil Division they spend something like Rs. 91,128 for metalled roads. I admit that this is a good sum. But, I think it is due to the impending visit of the Viceroy that such a decent provision has been made. About Rs. 32,000 odd has been provided for unmetalled roads also. But only Rs. 650 has been provided for village roads. This is miserable. In my taluk, Agastisvaram, if only the officers of Government would care to go into the interior, they would find that it is something like Sahara. There are about 100 or 150 villages in my taluk alone. Government seem to be particular only in realising their excise and other revenues from the people but do not care for the welfare of the people, particularly the poor people who live in village parts. Officers are not able to go into the interior of these parts which are, as I said, like Sahara. The region is not only sandy. There is also another difficulty. In most places you do not find even foot tracks. In times of epidemics the people are put to untold misery. The Medical and Sanitary officers are not able to get into the interior, so that the suffering people do not easily get the necessary help from these officers. I think it is because the officers of the Public Works Department are not able to go into the interior that they did not think it necessary to see that proper provision is made in the Budget for communications for these villages. It is really pitiable that only such a small sum of Rs. 653 has been provided for these village roads. In regard to this matter there is another difficulty. Government take shelter under the Ryots' Roads Rules. These rules are not practically of any use. On account of these rules the Public Works Department also is very much handicapped.

Another point that I would refer to is the case of the depressed classes. Year after year Government provide a certain amount for the benefit of the depressed classes. I am very sorry the Account Officer has not pointed out whether the Government have taken any interest to spend the amount provided under this head year after year.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. D. C. Joseph.]

My next point is about railways. There is a provision in the Budget for Rs. 10,00,000 for railways. But there is no provision for investigating the question of the extension of the railway to the south. An attempt was made once or twice some years before for surveying the line; but nothing has been done so far.

With regard to medical aid I am glad to find that the Government have provided something like Rs. 60,000 in connection with a new scheme of Public Health to be brought into effect by Dr. Jacocks.

Another point which I would like to refer to is with regard to the Registration and the Anchal Departments. In the interests of the poor and low paid subordinates of the two departments a provision was made in the last year's Budget; but the benefit of it was not given to the poor subordinates for whom it was intended. The reason given by the Financial Secretary is that it was not possible to decide the details of the revision of their scales of pay and to give effect to them during the current year itself. That is not a sufficient reason. If the Financial Secretary had real interest in the welfare of these low paid subordinate officers he would have sent reminders to the authority that ought to decide the details and seen that the amount is spent for the purpose for which it was provided. It is rather very strange that amounts sanctioned by this House are kept by, and then such lame excuses are given by the Financial Secretary. His argument is not at all convincing.

MR. ITTOOP ITTEECHAN (*Kunnathad*): സർ,നമ്മുടെ മഹാറാണിറീജൻറ തിരുമനസ്സിലേക്ക് ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും സി. ഐ., ബഹുമതി ലഭിച്ചതിലും മഹാറാണി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സ്വാമി, അവർകളെ തിരുവിതാംകൂർ ദിവാനായി നിയമിച്ചതിലും എൻെറ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കുള്ള സന്തോഷത്തെ അവരുടെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ഇവിടെപ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി സമർപ്പിച്ച ബഡ്ജറിലെ വരവുചിലവുകളേയും, മിച്ചംവരുത്തിയിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തേയും, പററി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുന്നതായാൽ ഗവണ്മെൻറിനെ അനുമോദിക്കുവാൻ വഴികാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് ആധുനിക ഭരണസമ്പ്രദായങ്ങളേയും രാജ്യത്തിൻെറ അഭിവൃദ്ധിപരമായ രക്ഷയേയും, നീതിപരിപാലനത്തേയും ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് ഭരണം നടത്തുന്നതെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ യാതൊരുനിവൃത്തിയും ഇല്ല. പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിൽ ഉള്ളതുപോലെ ഇവിടേയും പല ഭരണവകുപ്പുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി ജനങ്ങളുടെ ധനശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു ഭാരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിനായി ചിലവഴിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു മറ്റൊരുപരിഷ്കൃത ഗവണ്മെൻറിൻേറയും ഭരണനയത്തിനു വിപരീതമാണ്. ഗവണ്മെൻറിൻേറയും ഉദ്യോഗസ്ഥ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്മാരുടേയും കർത്തവ്യകർമ്മം സാമാന്യജനങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി സൌകര്യങ്ങളേയും ക്ഷേമത്തേയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണെന്നുള്ള ഒരു ബോധംപോലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ കാണുന്നില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല ഏതാനും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേധാവികൾ വർഗ്ഗീയ വിദ്വേഷപരമായിട്ടാണ് പെരുമാറിവരുന്നതെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം അവരുടെ നടപടികളെ സൂക്ഷ്മാവലോകനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഏവർക്കും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. കാലക്ഷേപത്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവരായ തിരുവിതാംകൂറിലെ സാധുജനങ്ങൾക്ക് ഭൂമികരം പതിച്ചുകൊടുക്കുകയോ, കൃഷിക്കുപയുക്തമായ കുടിയേൽസൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കുകയോ ചെയ്യാതേയും, ഭൂമികരം പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിൽ ശുഷ്കാന്തി കാണിക്കുകയും, തറവില, നികുതി, ഇവകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചും, നികുതിയിൽ നാലഞ്ചിരട്ടിവരുന്ന സംഖ്യ നിരോധനക്കരമേർപ്പെടുത്തിയും സാധുക്കളായ ജനങ്ങൾക്ക് ഭൂമിലഭിക്കാത്ത വിധത്തിൽ ആക്കിതീർത്തും, ധനശക്തിയുള്ളവരുടെ മേൽന്യായമായ നികുതികൾപോലും ചുമത്താതേയുമാണ് ഗവണ്മെൻറു ഭരണം നടത്തിവരുന്നതു്. ദരിദ്രരായ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ പ്രയത്നഫലങ്ങളായ തെങ്ങു് കമുകു് മുതലായ വൃക്ഷങ്ങൾക്കു് കരവും, ഇവയിൽനിന്നു് ലഭ്യമാകുന്ന പാക്കു്, നാളികേരം, കൊപ്ര, കയറു്, വെളിച്ചെണ്ണ മുതലായ വസ്തുക്കൾക്കു് തീരുവയും ഗവണ്മെൻറു് യഥേഷ്ടം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ വരവു വർദ്ധിപ്പിച്ചു് ബഹുമതി സമ്പാദിക്കുന്നതിനായിട്ടോ എന്തൊ യാതൊരു തത്പരതയേയും ആശ്രയിക്കാതെ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഫാറസ്റ്റ്, അബ്കാരി, രജിസ്ട്രേഷൻ മുതലായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ബദ്ധശ്രദ്ധന്മാരായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ നാട്ടിൽ വിദേശിയർ കൃഷി ചെയ്യുന്നതായ റബ്ബറിനു് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു് ഇതേവരെ യാതൊരു നികുതിയോ, തീരുവയൊ, ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും, തേയിലക്കു് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നികുതി, നാമമാത്രമാണെന്നും ഓർക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനു് പാശ്ചാത്യരെ സംബന്ധിച്ചു വളരെഭയമുണ്ടെന്നുകൂടി ജനങ്ങൾ സംശയിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. ഇറക്കുമതിയിനത്തിൽ നല്ലൊരു സംഖ്യ വിദേശത്തേക്കു് അയക്കുവാൻ ഉതകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുകയില മുതലായവ ഇവിടെ കൃഷിചെയ്യുവാൻപാടില്ലെന്നും വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ പന, തെങ്ങു്; മുതലായവയിൽനിന്നും അർക്കാനിചെത്തി ചക്കര ഉണ്ടാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും വരുത്തിയിരിക്കുന്നതു് സാധുക്കളായ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു് ഹാനികരമാണെന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. സംസ്ഥാനത്തെ ആകെയുള്ള വരവിൽ ഏറിയഭാഗവും ജനരക്ഷക്കായിട്ടുപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെൻറുൽഘോഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും വ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Ittoop Itteechan.]

രവിൽ സിംഹഭാഗവും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും, അപ്പീൽപ്പോലും നിർമ്മിക്കുന്ന അപ്രായോഗീകമായ പ്രസ്താവങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി ചിലവഴിക്കുകയാണ് ഇപ്പോൾ ചെയ്തുവരുന്നത്. പൊതു മരാമത്തിലേക്കായി അനുവദിക്കുന്ന പണത്തിൽ അധികഭാഗവും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ യൂറോപ്യൻ തോട്ടക്കാർ മുതലായവരുടെ സുഖസൌകര്യങ്ങൾക്കായി ചിലവുചെയ്യുകയും ശേഷംഭാഗം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അനാസ്ഥകൊണ്ടും കൺട്രാക്ടന്മാരുമായുള്ള അന്യായമായ ഇടപാടുകൾ നിമിത്തവും നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെകൃഷികൾക്കൊ കൃഷീവലന്മാരുടെസഞ്ചാരസൌകര്യങ്ങൾക്കൊ ഉപയോഗപ്പെടുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതിയും വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല.

പുതിയബഡ്ജറ്റിൽ ഗതാഗതസൌകര്യങ്ങൾക്കായി ഉദ്ദേശം ഇരുപത്തിനാലുലക്ഷം രൂപായാണ് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നത്. അത് ഫാമർ-ൽ ചിലവാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന തുകയേക്കാൾ ഉദ്ദേശം മുക്കാൽ ലക്ഷം രൂപകുറവാണ്. വെള്ളപ്പൊക്കം നിമിത്തം അറ്റകുറ്റപ്പെട്ടറോഡുകൾ നന്നാക്കുന്നതിനും വൈസ്രായിയുടെ വരവു പ്രമാണിച്ചു ചില റോഡുകളും പാലങ്ങളും ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായി ഗണ്യമായ ഒരു തുക ചിലവാക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്. ഈ രണ്ടു വിശേഷാൽ ചിലവുകളും കൂടി കുറക്കുമ്പോൾ ഈ ഇനത്തിൽ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുക വളരെ കുറവാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. സഞ്ചാരസൌകര്യമില്ലാതെ നാട്ടിൻപുറത്തെ ജനങ്ങൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഇതരഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറുകാരാണ് കൂടുതൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നത്. പൊതുമരാമത്തു വിഷയത്തിൽ ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ ഗവണ്മെൻറു കുറച്ചുകാലത്തേക്കു ധാരാളം പണം ചിലവിടുകതന്നെവേണം. അവിടങ്ങളിലേക്കു ഇപ്പോൾ അനുവദിക്കുന്ന തുകതന്നെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അശ്രദ്ധയും കൃത്യബോധക്കുറവുകൊണ്ടും ലാപ്സായി പോകാറുണ്ട്. പുതിയ ബഡ്ജറ്റിൽ വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ പുതിയ പണികൾക്കായി ഒരു തുകയും അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നത് എത്രയും സങ്കടകരമായിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽമറ്റൊരുപ്രധാന ഭരണ വിഷയമായ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉദ്യോഗ നിയമന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി കുറഞ്ഞൊന്നു പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനത്തെ ആകെയുള്ള വരവിൽ പകുതിയോടടുത്ത ഒരു സംഖ്യ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ശമ്പളവും പടിയുമായി നൽകി വരുന്നുണ്ട്. ഗവണ്മെൻറിൻറെ ചട്ടങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുന്നതും അവയെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ്. ഇങ്ങനെ പലതു കൊണ്ടും പ്രാധാന്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തെ അഫിയ്ക്കുന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളും ഇവിടത്തെ എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും ശരിയായി ലഭിക്കുന്നില്ല. സംസ്ഥാനത്തെ ജന സംഖ്യയിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഉദ്യോഗ വിഷയത്തിൽ ഭയങ്കരമായ അസമത്വം അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായ അസമത്വസമുദായങ്ങളാണു്. ഇവരുടെ ന്യായമായ അവശ്യത്തിനായി ദീർഘകാലമായി മുറവിളി കൂട്ടി കൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയാണു് എന്നിട്ടും ഇതേവരെ പറയത്തക്ക ഗുണമൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റു വഹിയ്ക്കുന്ന പ്രാതിനിധ്യതത്വം ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങളിൽ കർശനമായി നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നും അങ്ങിനെ ഇപ്പോഴും ഉദ്യോഗവിഷയത്തിൽ ഭയങ്കരമായ അസമത്വം അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈഴവർ, മഹമ്മദീയർ, യാക്കോബായക്കാർ, കത്തോലിക്കർ തുടങ്ങിയ സമുദായങ്ങളുടെ സങ്കടത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നും ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു. സമാധാന പരിപാലനാർത്ഥം സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള പോലീസും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു കൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഗുണങ്ങളും ലഭിയ്ക്കുന്നില്ലന്നു മാത്രമല്ലാ പലപ്പോഴും അവരെക്കൊണ്ടു് സങ്കടങ്ങളും നേരിടുന്നുണ്ടെന്നും തുറന്നു പറയേണ്ടി വന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പറ്റി പരാതി ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു അദ്ധ്യക്ഷൻ മൌനം അവലംബിക്കുന്നതു നിമിത്തം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഭരണത്തിൽ വളരെ തകരാറുകൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. പോലീസു് വകുപ്പു് പോലെ അധികാരശക്തിയുള്ള ഒരു തുറയെപ്പറ്റി ഭരണാധിപൻ ഇങ്ങനെ മൌനം അഭിനയിക്കുന്നതു് ജനസഞ്ചയത്തെ പോലീസിൻറെ പരസ്യമായ മർദ്ദനത്തിൽ ചൊല്ലുപോലുമില്ലാതെ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതിനു തുല്യമാകുന്നു.

ഫാർസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഉദ്ദേശം ഫലലക്ഷം രൂപാവരുണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ കുടിപ്പുരയിടങ്ങളിൽനിന്നു് മുറിച്ചെടുക്കുന്ന തടിവില വകയിൽ കൂടികഠംകു കൊടുക്കേണ്ട കുടിവിട്ടു നീക്കിയാണൊ ഇതുയും തുക കാണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഇനത്തിൽ ഒരു വലിയ സംഖ്യകൊടുത്തു തീർക്കേണ്ടതായിട്ടാണു ഇരിക്കുന്നതു്. ഇതേപ്പറ്റി കൌൺസിലിൽതന്നെ ധാരാളം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതാണു. എന്നിട്ടും ഫലമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഫാർസ്റ്റ് ഭരണം പൊതുവെ തൃപ്തികരമാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ പാടില്ല. കൺസർവേറ്റർ ശുപർശചെയ്യുന്ന പക്ഷം ഇപ്പോഴത്തെക്കാൾ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. റിസർവുകളിൽ നെടുനാര എന്നു ഒരു വൃക്ഷമുണ്ടു്. ഫാറസ്റ്റ്-ന് ശേഷം ഇതേവരെയാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Ittoop Itteechan.]

യി ഈ ഇനത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിന് ഒരു ആദായവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. നാം ഇഞ്ചു ചുറ്റളവിൽ കൂടിയാൽ ഉപയോഗിക്കാൻ പൊള്ളാത്ത ഒരു വൃക്ഷമാണിത്. ഈ വൃക്ഷത്തിന്റെ കായ്ത്തിൽ കൺസർവേറ്റർ ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്ന പക്ഷം ഒരു ഗണ്യമായ ആദായം ലഭിക്കുന്നതാണ്.

മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ഭരണം അശേഷം തൃപ്തികരമല്ലെന്നു തുറന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു ഈ സഭ തന്നെ മെഡിക്കൽ ബോർഡു നിത്തൽ ആക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചതു്. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറ് ഇനിയും ആ സ്ഥാപനത്തെ രക്ഷിച്ചുപോരുന്നു. തന്നിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കു നേരിടുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കു ഒരു കയ്യും കണക്കുമില്ല. ആശുപത്രികളിൽ യഥാകാലം ഔഷധങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നില്ല. ആശുപത്രികളിലേക്കു വരുത്തുന്ന ഔഷധങ്ങൾ ഉത്തമമായതല്ലാത്തതിനാൽ ചില ഔഷധങ്ങൾ പൊതുജനാരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമായിട്ടുള്ളവയാണെന്നു കുട്ടി അറിയുന്നുണ്ടു്. ആശുപത്രി ഔഷധങ്ങളുടെ ഗുണം അറിയുന്നതിനു ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ കഴിഞ്ഞ അവരത്തിൽ കാളറാ മൂലം ഉണ്ടായ മരണങ്ങൾ മാത്രം കണക്കാക്കിയാൽ മതി. ആശുപത്രികളിലെ മറ്റുപകരണങ്ങളും ഉപയോഗയോഗ്യമായ തരത്തിലല്ല ഇരിക്കുന്നതു്. ബോർഡ് ഇതിനെപ്പറ്റി ശരിയായ വിധം ഒന്നും അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. മെഡിയ്ക്കലാഫീസറന്മാരെ യാതൊരു പ്രത്യേകനയവും കൂടാതെ കൂടക്കൂടെ ആണ്ടിൽ രണ്ടും മൂന്നും തവണവീതം സ്ഥലം മാറികൊണ്ടിരിയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ രണ്ടും മൂന്നും ഡിസ്പെൻസറികളിലേയ്ക്കു ഒരു ഡാക്ടരെ നിയമിയ്ക്കുന്നതും സ്പീകായ്മയായനയമല്ല.

കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനു അടുത്തകൊല്ലം ഈകൊല്ലത്തെക്കാൾ ഉദ്ദേശം അൻപതിനായിരം രൂപ കൂടുവായി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതു് അത്യുചിതമായിരിയ്ക്കുന്നു. കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു എല്ലാഗവണ്മെണ്ടുകളും കൂടുതൽ തുക ചിലവിട്ടുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയാണു്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറാകട്ടെ അവിടെയാണു് ലാഭമെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു്. ഇതു് ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു കൊണ്ടു പറയത്തക്ക ഗുണമൊന്നും രാജ്യത്തിനു ലഭിയ്ക്കുന്നില്ല. കൃഷിവ്യവസായ പ്രദർശനങ്ങൾക്കായി പ്രതിവർഷം അനുവദിച്ചുവരുന്ന മൂവായിരം രൂപാ പുതിയ ബഡ്ജറ്റിൽ കാണുന്നില്ലെന്നതും ശ്രദ്ധാർഹമാണു്. ഇങ്ങനെ ഓരോഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളേയും എടുത്തു് വിമർശിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ സമയം അതിക്രമിയ്ക്കുമെന്നു ഭയന്നു ചുരുക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കൊക്കെ ഗവണ്മെൻറു ഉ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

താണ്. ഭരണവിഷയത്തിൽ ഇപ്പോഴുള്ള ഈ മാതിരിന്യൂനതകൾ മുഴുവനായിപരിഹരിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം പ്രജാസഭ നിയമസഭ മുതലായ ഭരണസ്ഥാപനങ്ങൾ കാലാനുസൃതമായി പരിഷ്കരിയ്ക്കുകയും ജനപ്രതിനിധികൾക്ക് ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യാവകാശങ്ങൾ നൽകുകയും ആണെന്നുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചു കൊണ്ടു ഉപസംഹരിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Sir the Financial Secretary has introduced the Budget for 1105 with the necessary statutory speech. Though I very much wanted to congratulate him on his maiden effort, I regret my inability to do so conscientiously. The Financial Member is expected to tell this House not only what we do not know, but even what is wrong and what is going wrong with the finances of the Government. The introductory speech of the Financial Secretary is the best opportunity for the Government to explain to the House in a comprehensive manner the financial problems which face the Government and invite the opinions of the members for the solution of the same. The Financial Secretary has, not cared to place before this House what are the difficulties which place the Government finances in acceding to the requests of this Council which have been recorded in the proceedings during the last seven years. If the Financial Secretary had cared to place the schemes which are now before the Government, we might have taken it for granted that he has sufficient confidence in this Council. He has not done this; and so, all that we could do in this matter is to presume that there are no new schemes, that there is not a definite financial policy for the Government. Sir, in your opening speech you pleaded for the harmonious co-operation of the members of this Council. If so, this Council expects the Financial Secretary to place before this House the materials which are now before the Government in order to correctly appreciate the difficulties of the Government. He has failed to do so. What he has done in his introductory speech is only to make a simple explanation of the arithmetical figures in the Budget. That can be done by any intelligent reader of the Budget. He should have told us why the resolutions, why the recorded opinions of this Council, as could be seen from the Proceedings of this Council such as from the Budget discussions, token motions, and resolutions, were not acted upon by the Government. He should have told us the difficulties which faced the Government in adopting these resolutions and token motions. He has failed to do that; and I hope that the Financial Secretary will bear this in mind when he introduces the next Budget for 1106.

As regards the preparation of the Budget, I must say one or two words. It is generally recognised that, in the preparation of the Budget a margin of about one and a half or two per cent could be allowed between the estimates and actuals; and our Government have been almost able to restrict their error within such limits during 1097, 1098 and 1099. But in 1102 we see that the variation goes up to 5 per cent; and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. S. Damodaran Asan.]

in 1102, 1103 and 1104 we find that the variation is about 10 per cent. If the Finance Department is not able to correctly estimate the future income and expenditure, what is our safety in passing these Budgets? What I wish to know is even when we see from the Budget figures that the estimated balance of 1105.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Is not the member also responsible for the preparation of the Budget for 1105?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): I will answer that. The estimated balance for 1105 is nearly Rs. 3·14 lakhs. We will find that at the close of 1105 when the actual figures come the surplus is not less than Rs. 25 or 30 lakhs. We shall find this sum if the nonvotable and non-mentionable items of 1105 do not eat up an inexcusably large share of the tax-payers' money; and so what I wish to say is that even when the Financial Secretary submits the Budget with such wide margin of error and with a deficit of Rs. 5 lakhs or 10 lakhs we could be certain of a financial surplus of Rs. 10 lakhs at the close of the year. Sir, this Council has in very strong terms expressed its disapproval last year in the accumulation of such surpluses; and I do not attribute any *mens-rea* in the action of the Financial Secretary in making these false estimates. I only attribute it to the want of sufficient competency in the matter.

Then I wish to say a word about the General Administration. We see that many reports of the Committees have been placed before the Council years back, and that even now there are only very few reports which have received the consideration of the Government. They have not gone into the merits of the resolutions that have been passed by the Council. This day an answer was given to an interpellation of mine that a resolution advocating the encouragement of Homeopathic system of medicine has been noted and recorded by the Government. Sir, if the Government had considered the merits of the resolution they must have come to a conclusion on the matter; either they should have expressed their inability to act according to the recommendation or they should have done something in that direction. This day, four years after passing the Resolution, it is recorded for the present. I do not know to which date that 'present' refers. Possibly to the date on which that was recorded or to the present date.

Sir, I do not wonder at the Government's inability to frame new schemes and adopt better financial policies in the face of the fact that they are not able to get on even with the routine work of administration. We find that it took the Government more than six months to fill up permanent vacancies in the High Court. They have taken years to decide the seniority of Judges. In the Education Department we see that eight out of 21 Headmasters are not confirmed. Eight vacancies out of the 21 Headmasterships are not filled for a long time. What are the difficulties which face the Government in this matter? That clearly shows that the Government are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

not able to get on with the routine work, and the reason I attribute to that is the fact which has been so ably mentioned by the Deputy President in his speech to-day, "Instead of decentralisation we try to have centralisation of all power". Every officer wants all power and patronage over his own department and every little matter has to be approved either by the head of the department or by Government. With what result? Not only that the Government are not able to frame new financial policies, but they are unable even to get on satisfactorily with the routine work.

Sir, anyhow, a general discussion on the Budget could not omit some constructive suggestions for enhancing the revenues of the State and I may assure the Government that this side of the Council could not suggest or sanction any enhancement of the revenue by additional taxation until we get better control over our finances. But to one or two points I wish to draw the attention of Government in order to enhance our revenues of the State. I shall mention that the Roads Development Committee in British India has recommended to the Indian Government to increase the duty on petrol by two annas per gallon. From last April they have increased the duty on petrol according to that recommendation. The amount realised by this increase is specially ear-marked for the development of the roads in British India, and the Travancore Government or any other Native State is not bound to contribute for improving the conditions of the roads in British India. We find that in 1103 the import of petrol into Travancore was about 9½ lakhs of gallons. We will see that the increase in income under this item, which will be derived from Travancore, to the British Government will be not less than one and a half lakhs of rupees for the financial year 1929-30. If the Government press their claims in a forcible manner there is absolutely no difficulty in getting at least one and a half lakhs of rupees during 1105 from the British Government. The Jayakar Committee also has not completely forgotten the injustice that will result to Native States when this increment is effected. They have set apart a small portion of the increase being given to the Native States but that is not sufficient. If we put forward our claims in the right manner, we are sure of getting an increase under that item.

The next item to which I shall refer is the revision of interportal convention. This has been very forcibly placed before this House by the learned Deputy President more than 7 years back. I think that this is now engaging the serious attention of the Imperial Government. Any delay in the settlement of this revision means a very heavy loss to the State as a whole, and so the Government will, I hope, press their claims and see that the revision is effected without undue delay.

Another item to which I wanted to refer is the income from our railways. The Financial Secretary in his Budget speech in 1097 stated "we have no control over the expenditure or income of this department." I wish to know from him whether Government have done

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. S. Damodaran Asan.]

anything to get better control over the railway finance. We see in 1102 that we got Rs. 2,16,000 from railways, and in 1103 it reduced itself to ·93 lakh and this year it has been still further reduced to ·54 lakh. Between 1102 and 1103 we find that the gross earning of the Travancore Section of the South Indian Railway was about 21 lakhs; and the reduction in the net income is due to the fact that the working expenses increased from 55 per cent to 62 per cent and so if the Government tried to get better control over the railway administration by reasonable arguments advanced, we are sure of getting a much larger income from that source also.

Coming to the expenditure side I must say that this Council has been insisting on effecting a retrenchment on administrative services. But, we see that the Government are not doing anything in the matter. We see that, as the income of the State increases gradually each departmental head tries to get a revision for his own department and the more clamourous, persistent and persuasive head manages to get increment for his subordinates. We find that allowing these departments to grow by parts is not a proper method of revision. In 1098 a revision of salaries has been effected according to the desire of this House, and after a period of 10 or 12 years if the Government think that any revision is necessary they must take up the question as a whole and not deal in parts. I was prompted to make reference to this, particularly because when I referred to the revision of the pay of the peons in a particular department a responsible officer of the State told me that it could be done only as a whole and could not be done in parts. I do not know whether we should allow a revision of salaries among clerks, etc., in the interval, while we refuse the benefit of the same to the peons. When dealing about this retrenchment question, Sir George Schuster, the Financial member of the Government of India, stated in his Budget speech:

"Before I suggest any change I think time must come for the Government to review the whole question on the expenditure side. The time has come; for it is already several years since the Inchcape Committee held an enquiry. I think it is always a good thing to overhaul the machinery from time to time."

Then the chorus of all discussions in this Council has been the economic regeneration of the masses of this State. We have recommended the conducting of an economic survey, the opening of a land mortgage bank, the improvement of communications and irrigations, the starting of Village Panchayats etc.; and the Travancore Government which found thirteen lakhs of rupees during 1104 for purchasing the Government of India Notes have been pleading want of funds when we asked for land mortgage banks and economic survey. Sir, this amount would be found quite sufficient to make some provision for these purposes and I do not think that the Government were at all justified in investing further money on Government of India Notes when we were making several demands on the cash of the Government. As regards communications I wish to know what the Government have done for improving their conditions. The constitution of Road Boards wa

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

suggested by me in the last Budget discussion and that was used as a weapon to answer the request of several members in the Sri Mulam Popular Assembly. Even draft rules have not been furnished till now, and so if the Government which promised to constitute Road Boards in 1103 are earnest in the matter, I think that they will take up the matter immediately. The Mysore Government which have got only about 2,200 miles of roads are allotting 10 lakhs of rupees annually as road funds for the improvement of the roads. In Travancore we have got 3,200 miles of roads, and proportionately in order to keep our roads in an efficient condition at least 16 lakhs of rupees is necessary for the maintenance of roads, and the Government should every year ear-mark so much for improving the condition of the roads on the condition that if that amount is not spent, it will not come back to the treasury at the close of the year. Then alone the P. W. D. will be assured of a certain allotment every year in order to proceed with a particular policy of road improvement.

As regards Irrigation also, some four or five years back this Council requested the Government to allot at least three or four lakhs every year; and I thank the Government for raising the allotment at least to two lakhs this year.

Sir, my friend Mr. Piraviperumal Pillai drew my attention to the fact whether we have no hand in framing the Budget. If my friend had read the G. O. which constituted the Finance Committee and if he had been in any way benefited by his experience, I think he should not have put me that question. The Finance Committee or even this Council is not in a position to efficiently direct the financial policy of the State. If my friend had taken advantage of the position which he now attributes to me, he would have improved the financial policy of the Government years back. He is asking

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Has the Finance Committee any right to suggest appropriation of the revenues under the rules?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): All that is contained in the G. O. That is why I requested my friend to read the G. O. When I make reference to the Finance Committee I could not omit to mention the insult which has been offered to the non-official members of the Finance Committee this year; an item which was dropped by the Finance Committee is now found in the Budget. I think this is an affront about which the non-official members may seriously consider.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): May I know the particular item?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): The revision of the pay of the clerks in the Account Office. Sir, when we deal with the finances of this State I wish to conclude with a small sentence from the speech of Sir George Schuster on the Budget Estimate.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. S. Damodaran Asan.]

"The money with which I have to deal suffers from the material limitation that what is spent is gone; but goodwill is inexhaustible and the more that is expended, the greater will be the supply."

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): Sir, as referred to by some of the previous members the preparation of a surplus Budget has become a chronic disease with the Government of Travancore. It is high time, Sir, that we got some doctor of finance to operate upon this growth. If you refer to the preparation of Budgets in Cochin and Mysore you would find that they always began generally with small surpluses. In the recent Budget of Cochin the surplus that they have made is only 73,100 rupees. For the year 1928-29 the Mysore Government began with a surplus of Rs. 43,000. For the year 1927-28 they began with a surplus of Rs. 51,000. Compared with these surpluses we always find that we are over-zealous in beginning always with a very huge surplus. That means you take more than what is required from the ryots and you spend less for the benefit of the ryots. This is a policy which has been condemned hitherto by all financiers everywhere, and I would ask the Government seriously to consider this question next time when they prepare the Budget. The Mysore Dewan in his speech to the Representative Assembly for 1928 says:

"If we have not been able to budget for a larger surplus than a lakh it is due entirely to our keen desire, a desire with which you will all sympathise that the manifold activities upon which the State is engaged shall not be starved, that on the contrary a courageous as well as consistent policy should be pursued in regard to such activities; and that we should not hesitate to embark on enterprises irrigational, agricultural, industrial, whenever circumstances justify such a course. It was possible to provide a much larger surplus; but I believe and I venture to think that you will agree with me that it is better to spend money provided of course you can do it with the necessary wisdom and foresight than to allow it to accumulate in the treasury."

This year also we have a surplus Budget. If the Government had paid attention to what Mr. K. N. Ramasubba Aiyar said during the last Budget Session they would have considered that they were in bounden duty to reduce the tax which they were realising from tolls. Last year my friend Mr. Ramasubba Aiyar said on behalf of the Government regarding tolls "I will assure the members that the matter is being seriously considered." There is no disregarding the opinions of the House. They are still disregarding the opinions of the House, Sir. This matter was engaging the attention of the Government for the last 12 months and they have considered it. We are sorry they have not been able to arrive at a definite conclusion till this day. It is on account of seeing a series of instances like this that an eminent man of this State happened to remark that our Legislative Council fare no better than a subordinate department of Government and serve to bring out into bold relief the superior strength of Government.

Sir, this toll is now considered to be an unpopular tax, not in British India alone, but in other places too. In British India a Committee sat to consider this question and they have determined to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

substitute this tax by an additional duty on petrol by introducing a vehicle tax and by levying license fees for carriages plying for hire. Our Government also could have considered some of these things and they could have made arrangements to substitute taxes to some of these. Their failure to do this shows the utter disregard and disrespect which they entertain towards the representatives of the people. This policy of the State could not be continued longer. Sir, it is when the opinions of the representatives of the people are disregarded that disturbances take place in many places. If you consider the reason why the Bardoli disturbances took place, you will find that it was surely due to disregard of the public opinion. The repetition of such instances in any State would only lead to confusion and discontent. In this Council we have been agitating for minimising drink. The Excise Commissioner thinks that he always should satisfy the Government with the maximum revenue possible. If he had read the Budget speech of the Cochin Dewan, he would have found that the Dewan himself, an Administrator, doubted the possibility of having maximum revenue and minimum consumption. If our Government are enthusiastic in minimising drink, the policy which they pursue at present would not be sufficient. They will say by reducing the number of shops and by enhancing the price of liquor, they would be able to reduce consumption. Sir, that is a mistaken policy. When I call back to my mind the experience which I had gathered hitherto. I can boldly confess that it would be a sheer impracticability. Considering the state of my own village, you would find the reduction of shops has increased the revenue. Formerly two shops in a particular locality yielded only 900 rupees. Now one shop yields 1200 rupees. What is this due to? We cannot say that there has been any reduction in the quantity of consumption. You will be surprised if I should mention the result of a conversation which I had with a friend of mine. I asked one of my friends whether there was anybody in my place who was not addicted to drink. My friend boldly told me that there is none else excepting the deity probably in the temple. That is how drink has taken hold of the people of the villages. This is a very serious problem to be considered. Sir, you may say that it is not in the range of practical politics to introduce prohibition or to minimise drink.

Sir, if you are not able to introduce prohibition in this country, you can at least try to reduce the revenue which we get from the Excise Department every year. This policy is not at all pursued in Travancore at this day. If we refer to our previous Budgets, we would find that there is a growing increase under the item Abkari and Opium. As the learned Deputy President put it, if you take the figures into consideration, you will find that the consumption of toddy and arrack in 1103 was greater than in 1102. How could we be able to minimise drink, if we go at this rate? As I said before, it can be only achieved by reducing the revenue which we get from Excise and substituting some other sources of income. There are various sources by which we can increase the revenue of our State.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Kesava Pillai.]

One of the previous speakers referred to the better management of our railways for increasing the revenues of our country. Cochin is a very small State when compared with Travancore. The total income which that Government get through railways is 8 lakhs and their net receipts are 4 lakhs. Just, compare our income with that of Cochin.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): May I know the length of the railway there?

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): At the most, it is about 60 or 70 miles.

If you take the income of the railways in Mysore, you will find that it goes up to 25 lakhs of rupees a year. From these, I understand that the low income we get here is due to the bad administration of our railways.

PRESIDENT: I may draw the attention of the member to the fact that I allowed Mr. Damodaran Asan to refer to the matter of railways and I did not allow him to discuss it. If you are going into a discussion of it, I will have to stop you.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): In previous years, members were allowed to discuss these topics.

PRESIDENT: I don't think so.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): In considering the income which we get on tea, I have to say a word. The yearly income on tea is something like 4 lakhs of rupees. According to the agreement, we have to pay 2 lakhs of rupees to the British Government. That is a great loss to us. And I wish to know the reason why.

PRESIDENT: Are you quite sure that we are paying it to the British Government?

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): That is what I understand. I am subject to correction.

PRESIDENT: Are you sure of that?

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): Anyhow I know a part of the duty we realise on tea, is paid to the British Government.

PRESIDENT: It is not paid.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): Our Government do not impose a tax on rubber at present. Some of my friends may raise an objection to the taxation of rubber on the ground that rubber will not fetch a very high profit at this time. Even then, if you are very keen in minimising drink, I would advise my friends to bear this taxation and try as far as possible to minimise and abolish the drink evil in this country.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

A member in the Second Council pointed out that our revenues can be increased by having recourse to industrial enterprises. At present, industry in our country is not in any way thriving and our Development departments are only ornaments to the State. Formerly there were a large number of factories in this country, such as pencil factory, bamboo factory, screwpine factory and ever so many other factories. I do not know whether they are in existence at present. If any income can be made by working these factories, some enthusiasm, some vigour must be shown in doing it. There are various other industries also which can be started in this country to the advantage of the people.

It is a well known fact that Travancore possesses abundant forests. In Bengal and other places there are companies manufacturing paper. When we have sufficient facilities in Travancore to manufacture paper, I do not understand why we should import paper from outside. We have facilities for soap manufacture in this country and soap is manufactured in Mysore and in Calicut. If soap manufacture can be introduced into this country, that would also fetch a substantial income to our Treasury.

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): May I know how the introduction of soap manufacture will increase the income in the treasury?

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): Such a manufacture must be undertaken by Government and they would make a profit out of it. I think the soap factory at Calicut is conducted by the Government of Madras.

I suggest all these methods for the material prosperity of the State and for nothing else. The one other source of income which I want to speak of is about the curtailment of expenditure in all departments. Mysore is a far bigger State and it has a larger income when compared with Travancore. In those places, the heads of departments like the Land Revenue, Police and Public Works are only paid 1,400 rupees per mensem, whereas we now pay something over 1,600 rupees per mensem. In saying this, I do not refer to the persons who hold these posts now.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): Is not the pay personal?

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): Pay is personal, but when new men come we must in such cases reduce their pay.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Can a reduction of pay improve the situation?

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): With a reduced pay we can get abler hands. (*Laughter*) In these cases if you are very serious to increase the income of our State, we can do it only if we try.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[MR. R. Kesava Pillai.]

In regard to the expenditure provided for the Development departments, I find that it is not at all very satisfactory. The Agricultural Department is not at all working satisfactorily to the advantage of the people. Everybody knows that in this country there is such a department. But if you go and ask any villager in this State, he will tell you that he has practically derived no benefit out of this department. If we want to make this department in any way useful to the people, you must give more money to the department and try to encourage it in all ways. When I asked once the head of this department why that department is not working satisfactorily, he said that he was not able to do anything practical, because of want of funds. That is a complaint to be gone into seriously and a remedy for it suggested.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): You must blame the Financial Secretary for not having allowed sufficient funds.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): I do not blame anybody.

If the Agricultural Department is not improved, then better methods of cultivation cannot be suggested and when we are in a country which depends solely on agriculture for our material prosperity, it is very essential that we should try to increase the resources of our country by providing more facilities for agriculture.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. K. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Quilon*): സർ, ഇക്കൊല്ലത്തെ വരവുചിലവു കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചതിൽ സാമാന്യംതൃപ്തിയായി നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നതു അഭിനന്ദനീയമായ ഒരു നയം തന്നെ. നീക്കിയിരുപ്പായി വച്ചിരിക്കുന്നതു ഒരു വലിയ സംഖ്യയായി കരുതാവുന്നതല്ലെങ്കിലും അത്യാവശ്യമായ ചിലവിനു ധനം കരുതേണ്ടതാവശ്യം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ചിലവുകളെ പരിശോധിച്ചതിൽ ജനങ്ങൾക്കു ശാശ്വതമായനന്മ ലഭിക്കാവുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിലല്ല ഗവണ്മെൻറു പണം ചിലവാക്കി വരുന്നതെന്നു കാണുന്നതിൽ വളരെസങ്കടവുമുണ്ടു്.

ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിനെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന അത്യാപത്തു തൊഴിലില്ലായ്മയാണു്. അതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ച ഒരു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ആ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടുസമർപ്പിച്ചിട്ടു രണ്ടു കൊല്ലത്തിൽ അധികമായെങ്കിലും അതിന്മേൽ ഒരു നടപടിയും നടത്തിക്കാണുന്നില്ല. കമ്മിറ്റിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു സന്നദ്ധമാണോ എന്നുള്ളതിനു യാതൊരു ലക്ഷ്യവും ബഡ്ജറ്റിൽകാണുന്നില്ല. ഇലക്ട്രിസിറ്റി, തിരുവനന്ത

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പുരം വാട്ടർസപ്ലൈ, പള്ളിവാശൽ-നേരിയമംഗലം റോഡ്, നീണ്ടകര പാലം, റയിൽവേഎക്സ്റ്റൻഷൻ മുതലായ വേലകൾക്കു വമ്പിച്ചതുക കൾ ബഡ്ജറിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആവക പണികൾ തൊഴിലി ല്ലായ്മയുടെ പരിഹാരത്തിനു പര്യാപ്തമായി തീരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. രാജ്യത്തെ ഒരു വലിയഭാഗം ജനങ്ങൾ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുമ്പോൾ ലുബ്ധന്മാരെപ്പോലെ ഗവണ്മെൻറു ഈ പണം സൂ ക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള മോടികൾക്കായി പണംവിനിയോഗിച്ചു സന്തോഷഭരിതന്മാരായിട്ടുകഴിയുകയും ചെയ്യുന്നതു ഒരു ഉത്തമമായ രാജ്യഭരണക്രമമാണെന്നു പറയുവാൻ വഴികാണുന്നില്ല. തൊഴിലില്ലാക്കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ പലവഴികളും നിർദ്ദേശി ച്ചിട്ടുണ്ട് അവയെ നടപ്പിൽകൊണ്ടുവരുന്നതിനു ആവശ്യമുള്ള തുക ഈ ബഡ്ജറിൽ ചേർത്തുകാണുന്നില്ല. പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ നിർദ്ദേ ശങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യത്തെ അർഹിക്കുന്നതു ഭൂസ്വത്തുജാമ്യബാ ങ്കാണു്. ഇവിടത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും കൃഷിക്കാരാണല്ലൊ. പ രിഷ്കൃതരീതിയിലും കൂടുതൽ ആദായം കിട്ടത്തക്കനിലയിലും കൃഷി ന ടത്തുന്നതിനു വേണ്ട മൂലധനമില്ലാത്തതിനാൽ കൃഷിക്കാരുടെ ഇപ്പോഴ ത്തെ നില വളരെ ആപൽക്കരമായിട്ടു തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ ഭൂ സ്വത്തുജാമ്യബാങ്കു സ്ഥാപിച്ചാൽ ജനങ്ങൾക്കു സൌകര്യമായവിധത്തിൽ പണം കടം കിട്ടുന്നതിനു സാധിക്കയും തന്നിമിത്തം കൃഷി, കുടിൽവ്യവ സായം മുതലായവയ്ക്കു ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതിനു ഇട വരികയും ചെയ്യും. ഈവക തൊഴിലുകളിൽന്യായമായ ആദായം ലഭി ക്കുന്നു എന്നുകാണുമ്പോൾ തൊഴിലില്ലാതെ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നവർ സ ന്മേധയായി ഇവകളിൽ പ്രവേശിച്ചു സുഭിക്ഷമായി ജീവിച്ചുകൊള്ളും. ഈ രാജ്യത്തു അനവധി പ്രൈവറ്റു ബാങ്കുകളും, സ്റ്റോറ് എയിഡഡ് ബാങ്കും, പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളും എല്ലാംഉണ്ടെങ്കിലും ഇവയിൽനി ന്നും പണം കടം വാങ്ങിക്കുന്നപക്ഷം വമ്പിച്ചപലിശ കൊടുക്കുന്നതിനു ഈ പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാർ നിർബന്ധിതരായി തീരുന്നു. ഈ വക ബാങ്കുകൾ കൊണ്ടുവലിയ ഉപയോഗം കച്ചവടക്കാർക്കുമാത്രമേയൊള്ളൂ. ഇവിടത്തെ സ്വദേശികൾക്കു കച്ചവടത്തിലും അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുന്നില്ല. വിദേശികളായ കച്ചവടക്കാർക്കു ധാരാളം പണം കുറഞ്ഞപലിശയ്ക്കു അവരുടെ സ്വദേശബാങ്കുകളിൽ നിന്നും ലോഭംകൂടാതെ ലഭിക്കുന്നതി നാൽ വലിയനിലയിലും കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു കച്ചവടംചെയ്തു മാർക്കറ്റിനെ ഭരിക്കുന്ന അവരോടു മത്സരിച്ചു കച്ചവടംചെയ്തു ജയം നേടുവാൻ ഒന്നും, ഒന്നരയും പലിശകൊടുത്തു പണം കടംവാങ്ങുന്ന നാട്ടുകാർക്കുണ്ടോ സാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. G. Parameswaran Pillai.]

ധിക്കുന്നു. വാണിജ്യം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്. വാണിജ്യാഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി യുദ്ധംചെയ്യുന്നതിനുകൂടി അവർ സന്നദ്ധരാണു എന്നുള്ളതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണു്. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറുപോലും വാണിജ്യവിഷയത്തിൽ കാണിക്കുന്ന ഔൽസുക്യം എത്ര അഗാധമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ചിലപ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നുംവരുന്ന "British goods are the best" എന്ന മുദ്രാവാക്യംതന്നെ ഇതിനുത്തമസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ഇവിടെ പ്രധാനതൊഴിലായ കൃഷിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട സഹായംചെയ്യുന്നില്ല. ഭാഷയിലും വേഷത്തിലും ഭരണക്രമത്തിലും അവരെ അനുപദം അനുകരിക്കാൻ സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്ന ഗവർണ്മെൻറു അനുകരണം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്ന ഈ സംഗതിയിൽ അന്ധതപം അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നതു ശോചനീയംതന്നെ. നാട്ടുബാങ്കുകൾക്കു കുറഞ്ഞപലിശയ്ക്കു മൂലധനം കിട്ടുവാൻ വേണ്ട ധനസഹായം ഗവണ്മെൻറു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നില്ല. ഇമ്പീരിയൽ ബാങ്കിൽ വളരെ കുറഞ്ഞ പലിശയ്ക്കു തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറുരണ്ടരലക്ഷം രൂപാ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നബഡ്ജറിൽ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ പലിശയില്ലാതെതന്നെ ആ ബാങ്കിൽ അനവധിരൂപാ ഗവണ്മെൻറുനിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഫിനാൽഷ്യൻസെക്രട്ടറിതന്നെയും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഈ പണം നാട്ടുകാരുടെ ബാങ്കിൽ കുറഞ്ഞ പലിശക്കു കൊടുക്കുന്നപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു വലിയസൌകര്യമുണ്ടാവുകയും ഗവണ്മെൻറിനു നല്ല ആദായം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. നാട്ടുബാങ്കുകൾ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതു നാട്ടിനു ശാശ്വതമായ ക്ഷേമത്തെയാണു പ്രദാനംചെയ്യുന്നതു്.

അതുപോലേതന്നെ ഈ നാട്ടിലുള്ള അസംസ്കൃതങ്ങളും സംസ്കൃതങ്ങളുമായ സാധനങ്ങളെ വിദേശങ്ങളിൽ അയക്കുന്നതിനും അവിടെ നല്ല മാർക്കറ്റു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണം. ഇവിടത്തെ കച്ചവടവും വ്യവസായവുംഅഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്വാതന്ത്ര്യവും ആദായവുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു സർക്കാർ ജീവനത്തിൽകയറുവാൻ ഇന്നത്തേപ്പോലേ നമ്മുടെ വിദ്യാസമ്പന്നരായ ചെറുപ്പക്കാർ പ്രാണത്യാഗം ചെയ്യുന്നതല്ല. അതോടുകൂടി തൊഴിലില്ലായ്മ എന്ന മഹാരോഗത്തിനു ശമനമുണ്ടാകയും രാജ്യം നാൾക്കുനാൾ ഐശ്വര്യത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇവിടത്തെ ഇറിഗേഷൻ വകയ്ക്കു അനുവദിച്ച പണം ചിലവുചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഫലം സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ള കാര്യം സംശയമാണു്. നാഞ്ചിനാട്ടിലല്ലാതെ, മറെറങ്ങും തന്നെ ജലസേചനസൌകര്യം ഗവണ്മെൻറു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടില്ല. നെൽകൃഷിയുടെ അതിപ്രധാനകേന്ദ്രമായ കുട്ടനാട്ടിൽ അനേകായിരം ഏക്കർ നിലം പുഞ്ചകൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഈ നിലങ്ങളിൽ കെട്ടിനില്ക്കുന്ന വെള്ളം കളയുന്നതിനു വേണ്ടതായ തോട്ടകർ തീർത്തുകൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ടു പുഞ്ചകൃഷി നാൾക്കുനാൾ ക്ഷയിച്ചു വരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ കൊല്ലം താലൂക്കിൽ കല്ലടയിലും മറെറല്ലാ താലൂക്കുകളിലും മൈനർ ഇറിഗേഷനു വേണ്ടസൌകര്യങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുനിമിത്തം കൃഷി ഒന്നിനൊന്നു അധഃപതിച്ചുവരുന്നു. അതിനാൽ മൈനർ ഇറിഗേഷനു ആണ്ടുതോറും സംതൃപ്തി അടയാതെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി ബഡ്ജററിൽ ഒരു തുക നീക്കി വച്ചു കൃഷിക്കാരുടെ സങ്കടങ്ങളെ പരിഹരിക്കണം.

കൃഷി വായ്പ കൊടുക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ഏർപ്പാടു നിരുപയോഗമായിട്ടാണു കണ്ടുവരുന്നതു്. കൃഷിക്കാരോടു മറെറാരുവിധമായ അനുഭാവവുമില്ലാത്ത റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൃഷിവായ്പ കൊടുത്തുവരുന്നവിഷയത്തിൽ വളരെ അനൌചിത്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. അതിനാൽ ഈ ഭാരം ഡവലപ്പുമെൻറു ബോർഡ് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ കൃഷിഡയറക്ടരെ തന്നെ ഏൽപ്പിക്കണം.

ഗതാഗതസൌകര്യങ്ങൾക്കായി പൊതുമരാമത്തു വകുപ്പിൽ ഒരു വലുതായ തുക ഫ,വ ൪,൦൦൦ രൂപാ നീക്കി വച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ വിതരണംചെയ്തിരിക്കുന്ന രീതി സൂക്ഷിച്ചു പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ വളരെ അതൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നു. ഈ തുക എസ്റ്റിമേററു തയ്യാറാക്കാത്ത വേലകൾക്കാണു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു. എസ്റ്റിമേററു അനുവദിച്ചുവരാതെ വേലകർ തുടങ്ങാൻ പാടില്ലെന്നു ഒരു നിയമമുണ്ടു്. ഈ തുക ബഡ്ജററിൽ ചേർത്തുകൊണ്ടുഎന്താണു പ്രയോജനം? കീഴ്നടപ്പിനെ പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷംപൊതുമരാമത്തു വേലകൾക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പണം മുഴുവനും ലാപ്സായി പോകുകയാണു ചെയ്യുന്നതു് എന്നു കാണാം. സാധാരണയായി എസ്റ്റിമേറുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും അനുവദിച്ചുവരികയുംചെയ്യുന്നതു അതു എളുപ്പമുള്ളതല്ല. ജനങ്ങൾ അനേകകാലമായി മുറവിളികൂട്ടി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനവധി റോഡുകളും മറും എസ്റ്റിമേറുള്ളവ ഉണ്ടായിരിക്കേ ഇപ്രകാരം വലിയതുകകൾ ലാപ്സാകാൻ അനുവദിക്കുന്നതു ക്ഷന്തവ്യമില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ലാപ്സായി പോയിട്ടുള്ളതായി അറിയാമോ?

MR. K. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Quilon*): അറിയാം.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): ഏതുഡിവിഷനിൽ ആണെന്നു അറിയാമോ?

MR. K. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Quilon*): എല്ലാഡിവിഷനിലും ലാപ്സായി പോയിട്ടുണ്ട്.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): ഇറിഗേഷൻ ഇനത്തിലോ, പബ്ലിക്ക് വർക്ക്സ് ഇനത്തിലോ?

MR. K. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Quilon*): രണ്ടിനത്തിലും ഉണ്ട്.

ജനങ്ങൾ ഏറിയ കാലമായി അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന റോഡുകൾക്കുംമറും എസ്റ്റിമേറുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കെ ജനനിവാസം കുറഞ്ഞമലകളിൽ റോഡുവെട്ടികൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഒട്ടും ക്ഷന്തവ്യമല്ല. ഇവിടെ പലസ്ഥലങ്ങളിലും മോട്ടാർ വാഹനങ്ങൾ നടപ്പുള്ളതുകൊണ്ടു റോഡുകൾ എല്ലാം ഭംഗിയാക്കി ഇട്ടാലപക്ഷം ഈ രാജ്യത്തു മേലാൽ കൂടുതൽ റയിൽവേ നടപ്പാക്കേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല. റെയിൽവേ ഈ രാജ്യത്തെ സ്ഥിതിക്കു ഗുണകരമല്ല എന്നമാത്രമല്ല അതിലേക്കു നമ്മുടെ കോശസ്ഥിതി അനുവദിക്കയുമില്ല. ഇനിയും റെയിൽവേ തുറക്കണമെങ്കിൽ പണം കടം വാങ്ങിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇങ്ങിനെ വാങ്ങിക്കുന്ന കടത്തിനു അണ്ടുതോറും കൊടുക്കേണ്ട പലിശയുടെവലിപ്പം, അതു മുടങ്ങാതെ കൊടുത്തു തീർക്കാനുള്ള വഴികൾ, അതു ക്ലിപ്തകാലത്തിനകത്തു കൊടുക്കാനുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾ, അതിലേക്കുള്ള ഗവണ്മെൻറിന്റെ കോശസ്ഥിതി, ജനങ്ങളുടെ ധനാദായനില ഇതുകളെപറ്റി ഗാഢമായി പര്യാലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ സംഗതികളെയെല്ലാം വേണ്ടപോലെ ആലോചിക്കാതെ ദ്രുതഗതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ അതിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്നബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഈ രാജ്യവും ജനങ്ങളും ഒരുപോലെ അനുഭവിക്കേണ്ടതായിവരും. തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിന്റെ അലങ്കാരത്തിന്നായി വിനിയോഗിക്കുന്ന പണത്തിനുകണക്കില്ല. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത കൊല്ലം പട്ടണത്തിലെ ചിലറോഡുകൾ തിരുവനന്തപുരം പട്ടണം സന്ദർശിച്ചിട്ടുവരുന്ന ഒരു വിദേശി കാണുകയാണെങ്കിൽ ഈ രണ്ടു പട്ടണങ്ങളുടെയും ഭരണാധികാരം ഒരു ഗവണ്മെൻറിൽ തന്നെയാണോ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തെന്നു അമ്പരന്നു ചോദിക്കാതിരിക്കയില്ല. അത്രകണ്ടു നികൃഷ്ടാവസ്ഥയിലാണ് കൊല്ലം പട്ടണത്തിലെ ചിലറോഡുകളെ അനേകകൊല്ലങ്ങളായി ഗവണ്മെൻറു അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഇതിലേക്കു ഒരു പ്രതിവിധി ഉടനെ ചെയ്യുന്നതിലേക്കു ഗവണ്മെൻറിനെ ഏറ്റവും ശക്തിയായി ഞാൻ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയെന്നനിലയിൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് ഈ രാജ്യത്തെ പൊതുവേയുള്ള സാമ്പത്തികനിലയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി കൊല്ലം തുറമുഖത്തു ഒരു പീയർ സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. അതിലേക്കു ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*): The Financial Secretary, as in the case of his predecessors, does not deserve thanks for any originality in the preparation of the Budget. It is, as usual, a dry ledger account book wherein receipts and expenditure of the State are entered. In that we see no constructive, definite policy laid down. Of course, as one member suggested, if at least an explanation was given why the schemes, suggestions and recommendations made by this Council and Select Committees appointed for the purpose have not been accepted by the Government, we would still have been contented. From the Budget it could be seen that an over draft has to be made from the balance at our credit to the extent of 21 and odd lakhs of rupees. And what is this credit balance, Sir, when we take into account the heavy liabilities we have incurred in connection with the Shencotta-Quilon Railway? We are shining in borrowed feathers. The members on this side of the House and the Popular Assembly Members have been making representations to the Government 'to do this', 'to do that', 'our taluk is wanting in roads etc. etc.', 'the administrative machinery is defective, several acts of injustice are being done', and so on and the Government, we understand, have utterly been indifferent and not been taking measures to rectify them. What is the reason for all this, Sir; but a defective administrative machinery not capable of functioning properly? We here, have no right to direct things. We are given certain powers under the Regulation. We have a right of general discussion on the Budget. We could vote on the demands for grants made to us and then we could make cut motions and pass resolutions which the Government could very well leave unheeded if they choose to do so. You will see, as I suggested, we cannot ask the Government to appropriate the revenues for specific purposes. We come here, discuss matters, pass resolutions, we do all this not for individual benefit, Sir, but it is for the common welfare of the State. If we are not given the right to enforce the recommendations we make, we find it to be a useless waste of time to meet four or five times in the year like this. We are even denied the innocent right, the elementary right of asking supplementary questions

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. G. P. Nilakanta Pillai.]

to answers given to interpellations made by other members. That is how the working of theRegulation stands at present. Of course, as one member suggests, we will not go to the extent of what the Bardoli people did. But we will make total cuts and put the Government to the necessity of certifying them. If the Government still persist in refusing our legitimate demands that we make in this Council, we will then see what we should do next. Sir, our rights are very much limited and there are forbidden grounds which we cannot tread upon. In respect of seaports wherefrom we collect more than 10 lakhs of rupees as revenue, we cannot say anything. I understand from the leading merchants at Alleppey that they are put to great difficulties on account of imperfect rules in the regulation of seaports. We cannot also consider any measure affecting European British subjects. To what absurd extent the implications of the provision could be carried was the subject matter of discussion in the last Budget Council. When the question of the appointment of an Indian Director to the Education Department came up for discussion a point of order was raised from the Government side that since it indirectly concerns the exclusion of European British subjects, this Council has no right to have a discussion on the subject. On account of the able advocacy of the learned Deputy President we won the point that day and the point of order was overruled. Such are the things that pass here. Likewise, treaties and conventions with the Paramount Power are excluded from our purview. And you know, Sir, the interportal convention is depriving us of lakhs of rupees every year.

In regard to the interest on loans and sinking funds, we cannot say anything according to another provision of our Legislative Council Rules. Sinking funds have been created for clearing certain heavy liabilities we have incurred in connection with the Shencotta-Quilon Railway. We have invested these funds in the Government of India Security Bonds which, in their own way, fetch only a low rate of interest. The Economic Development Board suggested a scheme for the introduction of a Land Mortgage Bank and this became the subject matter of discussion in this Council and a resolution was passed unanimously and Government were asked to take early steps to establish such a bank. If the Government had carried into effect our recommendations, these sinking funds could profitably have been invested to the material prosperity of the people in such banks. In the same way, there is a Co-operative Central Bank. If these funds were invested here, it would have fetched a higher rate of interest. It is for the interests of the people that our Government should look to and not for the Britishers' gain.

Another point is, that we have no right to consider anything relating to the salaries of certain officers appointed by the Sovereign direct and those who draw a salary of Rs. 125 and above. If we had any right in this direction, much of the corruption that exists today would have been stopped long ago. And officers who are the subject matter of scandalous reports would have been packed off from our State.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

But at present, Sir, the Newspapers Regulation, that pernicious piece of legislation, promulgated behind our back, has shut up the mouths of our Newspapers, and these officers, under the shady protection of this legislation, are permitted to have their own way.

Of course, I referred to all these things to say that our powers in this Council have to be enlarged and the Executive made directly responsible to the legislature. This is the only remedy that we see to wipe off from our State the corruption, the injustice and the inequalities that are now prevailing in the administration of this State. Of course, we could come and say that such and such projects should be developed, that the Government are not doing this and that; but the complaint will last for ever so long as the present system of administration lasts. The present condition of things under the existing circumstances can never be bettered unless the whole machinery is overhauled. There is a general feeling of unrest among the officers that their posts are insecure and we hear of instances every day—favouritism prevails and is the order of the day, merits are overlooked and claims set at naught. Complaints are coming to us every day as if we here have any right to regulate them. We explain to them our real situation that we are absolutely helpless in the matter. Our cut motions and token motions are but cries in the wilderness.

Then, Sir, as to the material welfare of the State, the economic regeneration of the State, the rural reconstruction of the villages, who are going to accept our suggestions and recommendations? An Economic Development Board is constituted. Sir, they are making every day suggestions, but who is going to accept them? Last time it was suggested by the Economic Development Board, I believe, that a trade agent should be appointed in London, but that suggestion has been rejected on what grounds we do not know. It is the expert opinion among the merchants, that if there is an agent in London to control them, to guide them as to the markets where they could take their goods, Travancore trade would have told a different tale.

Then, Sir, the scheme of an economic survey of the State was also suggested by them and likewise the scheme about the Land Mortgage Bank also was suggested and although these schemes were discussed in this Council and resolutions passed, the Government have not accepted them. There is not a word in the Budget speech of the Financial Secretary about that. Whether the schemes were considered by the Government and whether they are going to accept them, we are in the dark.

We have our Industrial Department, which has not yet emerged from the experimental stages and the pity of it is, that every experiment that it attempted has miserably failed. But still one thing this department could have done for us and the country. It could have localised and encouraged the cottage industries of the State.

Everywhere in Travancore from the northern end to the southern end these industries prevail. They could have been encouraged, markets could have been found for them and this would have been

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. P. Nilakanta Pillai.]

a source of great relief to the working classes. This at least was expected of it but even this was not done. In the reports of the Director of Industries it is said that he wrote to the Imperial Institute in London but that he got a reply that there is not at present a market for screwpine mats. Of course, it is the chief industry in my taluk and hence I make special reference to it. It is a cottage industry obtaining in two or three pakuties. They make a profit from this industry. But, Sir, the Imperial Institute, the Director says, has given information that there is no market for these mats. Dr. Kunjan Pillai after his return from the Wembly Exhibition said that there was a very good market for this sort of articles. It was in 1926. The market is not changed. There is still demand for these articles. I know that merchants at Alleppey are shipping in large quantities these mats and mattings. Now they have found a market, and what has this Director been doing? Should he not at least guide us in our industries and find markets for our articles? After getting a good fat salary from us, could he not do this simple thing for us to find out a market for all the articles that we make in this line?

I have to say a word about the position of agriculture in the State. You will see that agriculture is the main occupation of the people of Travancore and of course the land under paddy cultivation is extremely limited. Dr. Kunjan Pillai was saying that except by intensive cultivation there is no salvation for us and he has made very useful suggestions for the improvement of our agriculture. Consider the methods for improvement and the condition of the agriculturists of to-day! It requires money. Sir, the ordinary ryot cannot do things without money and it was for that, more than for anything else, that we advised the Government and recommended to them the establishment of a Land Mortgage Bank.

Today we have not good and sufficient means of communication which would have facilitated our cultivation. We have to carry manure and other articles by head loads. In Karunagapalli I can assure you, Sir, and this applies to all Central Travancore, we have not sufficient roads. Roads are few to connect the back waters on the western side with the eastern frontiers of the taluk.

Of course, we see in the Budget, amounts allotted for public works and public communications &c., but we in Karunagappalli are lacking in communications, Sir. Then again, during these heavy rains for want of proper canals and channels the water remained there for about 30 days and did much havoc.

At that time I had wired to the Government saying that a particular road from Chavarai to Sastankotta had been absolutely damaged and rendered useless for any sort of traffic and I do not know whether the Chief Engineer visited that place any time, after my report, and I understand that the public of my taluk have since sent a petition to the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Government recapitulating all their grievances. Of course, we can only blame; we cannot say more than that.

It is stated in the report of the Public Works Department that on account of the incessant demands from the people for increased roads in taluks, they are proposing to have Road Boards in every taluk and a Central Board and that the proposal is under the consideration of the Government. We note that we have a Government, always considering and never coming to a decision. That has been our unfortunate fate throughout. Sir, you have done all for us if you could make this material advancement. Supply us with easy means of communication. We do not ask for these petty offices. The rush about offices is only due to want of employment in the State. Otherwise, I do not think that any man of self-respect who can make an honest living will enslave himself under this autocratic Government (*hear, hear*). I wish to say more but my time is up and I hope under the administration of the present Dewan who is a born subject of this State and who has to live and toil with us after laying down the reins of his high office, everything will be done, with the country's interests at heart, (*hear, hear*) for the betterment of the State. He has done everything for the State if he would place the Executive completely under the control of the Legislature and do away with this one man's rule for ever.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Time for lunch.

PRESIDENT: My idea was that the Council may go on discussing the Budget till 3 o'clock, because at 3-30 there is the adjournment motion for discussion. I think we may go on till three and then discuss the adjournment motion after lunch.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Yes.

PRESIDENT: But I understand that the House is in favour of the idea of rising for lunch now and to reassemble and then proceed with the discussion of the Budget till 3-30 and then take up the adjournment motion. If it is so, I have no objection as to the interval.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): 40 minutes will be quite sufficient.

PRESIDENT: 30 minutes is the usual period, I understand.

Then this House will rise for lunch now and reassemble at 20 minutes to 3.

The Council then adjourned at 2-10 P. M. and reassembled at 2-40 P. M.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): Sir, in the speeches that have already been made today in this House, we have heard a good deal about the indifference of Government in making provision in the Budget for meeting very important demands of the people. Sir, at the outset, I will again emphasise the fact that if Government really want to meet these demands, the just and legitimate demands of the people, they ought to begin by respecting public opinion. It is not the first

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Thanu Pillai.]

time that this Council has been told that the Newspapers Regulation is an indication that the Government are not anxious to understand the wishes of the people in carrying on the administration of the country. I am not unaware of the fact that the discussion on that subject resulted against the people on former occasions. But, Sir, as a man belonging to the country, as one who knows the real views of the people at large on this very vital question I can again assure this House that there has been no subject discussed in recent times either in this House or outside on which there is so much unanimity of opinion as the Newspapers Regulation. That has unduly checked the expression of public opinion on matters of great importance to the State. So, without going into the details I would again urge upon the Government the very pressing necessity for repealing that obnoxious piece of legislation if Government really want to understand the wishes of the people and carry on the administration in the best interests of the State.

Sir, we hear it very often said with very great truth that the decisions of this House, at the instance of the representatives of the people, are not being given effect to or received with that regard which is due to them. I need not labour the point that what is at present wanted in the State is something towards the economic regeneration of the country. It is a truism that our people are suffering from very great economic distress. If it is the educated section of the people, there is the important question of unemployment. That is not restricted to the educated section of the people however. There is the economic distress, staring us at every turn. What is the condition of the agriculturist today? That is a matter that has again and again been referred to and brought home to the Government in this House. But are they prepared to take real action to meet the situation? There is the question of providing employment to the hundreds and thousands and tens of thousands of our young men, who come out of schools and colleges for employment. The matter has been brought home to the Government many a time There is the question of developing the industries of the State or finding out new lines in which industries can be started so that the economic distress of the country may be alleviated. These are not new questions. These are very old questions so far as this House is concerned. But I ask in all earnestness, has anything been done, is there any indication of anything in the Budget that is presented to this House to meet the situation and alleviate the distress of the people? I can say emphatically 'No'.

So far as agriculture, the mainstay of the people, is concerned, Government provide certain small amounts of money every year for the improvement of irrigation tanks in some part of some taluk. But then the question is, is that enough, is it all that is expected of the Government? Can they not do something more substantial? Why not allot a substantial portion of the revenues of the State which are derived out of the sweat of the poor ryots, to improve the condition of these ryots

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

by improving the irrigation tanks of the State. Is it a very difficult matter? I emphasise this point because it is my opinion, it is my sincere conviction that Government do not pay this matter that attention which is due to it. If Government want really to meet the situation, then an agency has to be organised which will spend the money in the proper way. Now a certain sum is placed in the hands of the officers of the Public Works Department for this purpose. They have got many other works to do and we know the result. The result is, the ryot is still practically in the position where he was. So, I would strongly advocate the organisation of an agency for attending to these works. That is what the Government should have done. Why not appoint one or two Engineers more, if that is wanted in order that the grievances of the poor ryots may be redressed? (Mr. T. C. Kesava Pillai: *Hear, hear.*)

It may look a very trivial matter to the high officers of the State who receive fat salaries that the ryot gets a few paras of paddy more. However, his crop means all, to the poor cultivator. That is the position that the Government fail to understand. They view this only from the stand-point of rich men. That, I submit with all respect, is clearly the wrong stand-point and that is why the grievance of the ryot is not redressed. There have been suggestions in this House recently as to the establishment of a Land Mortgage Bank and of taking measures to make an economic survey of the State. Is it seriously contended by the Government that these things are not necessary in the interests of the State?

I think, on the resolution about the Land Mortgage Bank, the Government even though they took a hostile attitude at first, eventually conceded that it was a very wholesome measure and they did not therefore vote against that resolution. Now, what have the Government done? Is there any indication of any attempt for doing anything in that direction? I am not able to see anything. There was the question of the economic survey and in speaking on that the Government member said that it is a very good thing but that an entire survey of the State is not possible. But something should be done to make the survey at least in some parts of the State so that we may get figures and data useful for the economic regeneration of the country. Do we find any indication of any action in that direction? We cannot bring the stars or the Sun down to Travancore and the representatives of the people do not expect the Government to do that. But when we suggest in the interests of the State that certain things have to be done and if Government would not listen to us I am tempted to ask in all earnestness what is the use of this institution? Is this a place where we should meet and spend our time in mirth? I think we are meant for serious things. Then again, Sir, there is the question of education. The Government have been telling us again and again that the question of education will be tackled soon. At first they were saying "Let the Unemployment Committee submit their report. We will take up the question of education after that". Then they said "We shall appoint a Committee to enquire

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Thanu Pillai.]

into the matter". I say, Sir, the question of education is a very difficult question and I fully concede that. But that is no ground for Government to shelve the question. We ought to see whether there is necessity for tackling that problem. There is the question of unemployment staring us in the face. We see that it is one of the most difficult of problems. Are we going to solve it or not? If we are going to do it, when are we going to do it? The Government get a certain revenue every year, and divide it among the various departments of the State that have already been organised. Some of them are unable to produce any benefit whatsoever to the State. They are all managed as so many shows. It is high time that a deviation is made from the beaten track of preparing the Budget purely on the basis of the existing Governmental machinery. We must deviate from that and see that something is done to meet the pressing needs of the country.

Now, Sir, the major portion of the work of the Government seems to be concerned merely with the distribution of appointments and even in that matter one should say that Government are not proving themselves equal to the task. Sir, imagine for a moment a State which sanctioned two temporary judgships in the highest court of the land because of increasing heavy work. One of the Judges retired and the work at that time was much more than the work that the Court had to do at the time the appointment was sanctioned and what did the Government do? They were not able to fill up that vacancy for months and months together. For about six or seven months together they were not able to fill up that vacancy. I ask as a citizen, as a representative of the people of Travancore, what it is to live under a system of government where the then Head of the Administration had to give place to another before the vacancy could be filled up. That is the state of affairs in which we are placed. Can there be anything more deplorable than that and it was the highest Court in the land and it was not a petty matter. There has been the cry of 'Laws' Delays', 'Laws' Delays' throughout the land for the last several years and this is the way in which the Government meet that situation. Therefore, it is a wonder to every thinking man what the administrative machinery is being used for. Sir, I ask even in this very simple matter of giving appointments what is it that counts. Is it the merit of the person appointed and the public interests or is it something else? I cannot justify, I do not think any sane man will justify the Government acting in such matters otherwise than in the interests of the State. But can we say that Government were acting in the interests of the State? A temporary judgeship in the highest court of the land, falls vacant and that when the people are clamouring for some relief from Laws' Delays. Can we say that the Government were justified in not filling up that vacancy for more than half a year? Is it not scandalous? That is the spirit in which even this simple matter is being attended to by the Government. It is not certainly in the interests of the public. When a man has to be appointed to an office, what are the considerations that ought to engage

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the attention of the Government? The merit of the officer chosen and if he is already in the service his other claims. Now, if these are the considerations that concern the Government in giving appointments, how can we explain such in-ordinate delays and if a question be put in this Council as to why such delays are caused in the filling up of vacancies which cannot be allowed to continue even for a single day, and which no civilised Government will allow to continue even for a single day the Government are not prepared to answer. Sir, what confidence can such a Government inspire in the public mind? Under these conditions, is there any wonder that the man in the street says "no it is not public interests, it is something else that is behind the whole affair"? Is it for any self-respecting Government, I ask, to give room for such comment? Anyhow, there we are.

I do not wish to refer to other matters of this nature. I can refer to tens and scores and probably hundreds of instances like that which reflect very great discredit upon the Government.

I hope that such a state of things will not continue long. Sir, if this is what the Government, the central authority controlling the affairs of the State is doing, how can we expect my fellow-members here to refrain from complaining of communal and other bias on the part of officers? Is it not for the Government to show their officers that they ought not to have other considerations than the interests of the State and the justice of their actions. So long as the central authority is not prepared to deviate from this downward path and do things in the most acceptable manner there will not be a time when this clamour will cease. People will continue to clamour and continue to find fault with our officers that they are all clannish, they cannot see justice from injustice, fairness from unfairness. Now, I shall not have emphasised this matter. I know I am exposing myself to the charge of having devoted a portion of the time of this House to the question of appointments. I say, Sir, they are not in themselves very important and from my point of view they are not indeed. But when the Government under which we live attach so much importance to petty considerations which the public are not allowed to see in respect of these things, how can I, as a representative of the people, refrain from telling the Government that they are in the wrong and that is my justification, if it is a paltry matter, for having devoted some time to this subject. I say that is because a big Government like the Government of Travancore attaches so much importance to paltry considerations. Let us hope that hereafter the services will be purified and if it is not, Government cannot certainly enjoy the confidence that any Government ought to enjoy.

Sir, I wish to refer only to one other matter. That is the Excise policy of the Government. Of course it was referred to by many members.

PRESIDENT: You have got only one minute more.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): All that I have to say is that the Excise policy of the Government is inconsistent not only with prohibition but even with temperance. I find from the departmental reports that remission of kist is allowed in localities where good-hearted people are willing to do some temperance work. Under such a condition

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Thanu Pillai]

of things, Sir, can we expect any temperance work to prosper? Suppose a good many people drank more than in the previous year and the contractor made much profit will be be made to pay more than he contracted to pay? The reports clearly show that the department is anxious only to secure the largest revenue and not in doing anything towards the happiness or prosperity of the people. There is a chapter in the report dealing with the measures for securing the revenues but I find nothing in the direction of promoting temperance or prohibition.

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): സർ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അടുത്തകൊല്ലത്തെ വരവു ചിലവുകളെ നിണ്ണയിച്ചുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റ് ഈ സഭമുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുടങ്ങിയപ്പോൾതന്നെ ശൂന്യമായ അക്ഷരത്തിൽ തുടങ്ങാൻ ഇടയായതിൽ എനിക്ക് മനസ്താപവും ഇല്ലാതില്ല. ജനപക്ഷത്തെ അവലംബിച്ചു നോക്കിയാൽ ഇത്രത്തോളം അതൃപ്തികരമായ ഒരു ബഡ്ജറ്റ് ഇതിനു മുമ്പ് ഈ കൌൺസിലിലൊ ഈ രാജ്യത്തിനു വെളിയിലൊ കാണാൻ ഇടയായിട്ടില്ല. ഒന്നേമുക്കാൽ ലക്ഷത്തിൽപരം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന കോട്ടയം താലൂക്കിൽ ഒട്ടവളരെ പണം തിന്നു നശിപ്പിക്കുന്ന ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഒരു പൈസപോലും പുതിയ വേലകൾക്കായി ചിലവു ചെയ്യുന്നതിന് വ്യവസ്ഥചെയ്യാൻ ഗവണ്മെൻറിനു സാധിച്ചിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷം രൂപയോളം ലാപ്സായിപ്പോയിഎന്നാണ് ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നത്. തടിച്ച ശമ്പളവും കൊഴുത്ത പടിയും വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ട് ആവശ്യത്തിലധികം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുള്ള ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് അനുവദിക്കുന്ന തുകപോലും തക്ക സമയത്ത് ചിലവ് ചെയ്യാതെയിരിക്കുന്നതിൽ മനസ്താപിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഒരു വേലചെയ്യുന്നതിന് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുകയെ ആവേലചെയ്യാതെതന്നെ ക്ലിക്കുട്ടിവ് ഇഞ്ചിനീയർമാർ സ്വേച്ഛയനുസരിച്ചു അന്യജോലികൾക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നതും ശോചനീയമാണ്. ഈ ആണ്ടിൽ പബ്ലിക്ക് വർക്സിനു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു ലക്ഷം രൂപ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആധീനത്തിലിരിക്കുന്ന എന്നു രണ്ടു സ്ഥലത്തായിട്ടു കാണുന്നു. അതു പി. ഡബ്ലിയു. ഡി. എന്നുള്ള പേരും പറഞ്ഞു എടുത്തുവയ്ക്കാതെ ഗവണ്മെൻറിന്റെ അധീനത്തിൽ മാത്രം എന്നു പറഞ്ഞു വച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്കു സങ്കടത്തിനു വകയില്ലായിരുന്നു. പി. ഡബ്ലിയു. ഡി. എന്ന ഇനത്തിൽ ഈ പണം ഉണ്ടെന്നു വെളിയിൽ കാണിക്കുന്നതിനെന്നുമതിയാകയുള്ളു അതിൽ ഒരുചക്രവും അതിലേക്കു ചിലവു ചെയ്യുന്നില്ല. കോട്ടയത്തുള്ള പല വേലകളെ സംബന്ധിച്ചും ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ അവർകളോടും മാറിപ്പോയ ദിവാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൻജിയർമാർക്കളോടും ഞാൻ പറയുകയുംഅവയിൽ പലതും ചെയ്യ തരാമെന്ന് ദിവാൻജി അവർകളും ഏല്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേ ഹം പോയി. അദ്ദേഹം ഇവിടെ എന്നുംഇരുന്നു ചെയ്യത്തക്കതല്ലെ ല്ലൊ? അതിൽ പിന്നീട ഇപ്പോഴത്തെ ഗവണ്മെൻറിനോടുപറ യാൻ ഇതുവരെ സൌകര്യംകിട്ടിയിട്ടും ഇല്ല. ഇപ്പോൾ അതിലേ ക്ക് ഒരു ചക്രം പോലും അനുവദിച്ചിട്ടില്ല എന്നു കാണുന്നതു് വള രെ സങ്കടമാണ്. പുതിയ വേലകൾക്കെന്നും പറഞ്ഞു പഴയറോഡു കളും നന്നാക്കുന്നതിനു രണ്ടായിരം രൂപാ അനുവദിച്ചു. പുതിയറോഡ് ഒന്നും തന്നെയില്ല. പി. ഡബ്ലിയൂ. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനോടു അ തിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചാൽ അതിനേക്കാം കൂടുതൽ ആവശ്യമുള്ള വേല ക്ക് ചിലവഴിച്ചു എന്നു പറയും.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*) : കോട്ട യത്ത് എത്ര മൈൽ ദൂരം റോഡുണ്ട്?

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*) : എത്ര മൈൽ എന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. അതു ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ പറയുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മറ്റു ചില ദേശങ്ങളിലെ അവസ്ഥനോ ക്കിയാൽ തുലോം കുറവാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അ ൻപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു വിലകൊടുത്തെടുത്തസ്ഥലത്തെ പൂത്തിയാ ക്കിതരണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചതിൽ പലതവണയും എസ്റ്റിമേറു് തയ്യാ റാക്കികൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒന്നരണ്ടു പാലങ്ങൾ പണിയിച്ചു തരണമെന്ന് അ പേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനു മുതലില്ല. രണ്ടുമൂന്നു ചെറിയ പാലങ്ങൾ ന ന്നാക്കി ഒരു റോഡ് വണ്ടിപോകത്തക്കവിധത്തിൽ ശരിപ്പെടുത്തിതര ണമെന്നുപറഞ്ഞു. അതിനും മുതലില്ല. ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ ഈ വഴി കൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടൊ എന്നതന്നെ സംശയമാണു്. ചീഫ്ഇഞ്ചിനിയ രോടു ചോദിച്ചതിൽ ഇതിനേപ്പറ്റി അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നാണു് മറുപ ടിതന്നതു്.

ഇനി എനിക്ക് എക്സൈസ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റി ഒന്നുംപറയാ തിരിക്കാൻ സമ്മതംവരുന്നില്ല.കള്ളു, ചാരായംഎന്നീഷാപ്പുകളുടെഎണ്ണം കുറയ്ക്കുകുറയ്ക്കുകുറച്ച് ലേലംചെയ്യുവരാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഫ്രണ്ട്ൽ നിന്ന ഒരു കള്ളുഷാപ്പും ഒരു ചാരായഷാപ്പും കുറച്ചപ്പോൾ കുടിച്ചു വന്നവരുടെ മുക ഏകദേശം അരവാശിക്കുടി കാണുന്നുണ്ട്. ചെത്തുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ എണ്ണവും വലിയ കുറവില്ലാതെ കാൽവാശിക്കുടി കാണുന്നുണ്ട്. മദ്യപാന നിരോധനത്തിനുള്ള സ്ഥിരപരിശ്രമത്താൽ ലാഭം ഇ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Raman Pillai]

ല്ലാതാകും എന്നു എക്സൈസ് കമ്മീഷണർ പറയുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഷാപ്പുകളുടെ എണ്ണം കുറച്ചാൽ വരവു കുറഞ്ഞുപോകുമെന്ന ഭയപ്പെടുന്ന എങ്കിൽ ഞങ്ങളിൽനിന്നും ഓരോരുത്തർ പിരിച്ചെങ്കിലും കള്ളുഷാപ്പുകളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഇതു വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു ഡെപ്യൂട്ടിപ്രസിഡന്റു അവർകൾ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടു എനിക്കു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നതിനു ധൈര്യമില്ല. സ്ഥിരപരിശ്രമംകൊണ്ടു സാധിക്കാത്തതായി ഒന്നുംതന്നെയില്ലെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. ഇതിനെ രണ്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റായി തിരിക്കുന്നപക്ഷം വരവു കുറയുകയുമില്ല. ചെത്തുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾക്കു കുറവു ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. രണ്ടുലക്ഷം വൃക്ഷങ്ങൾ ചെത്തുന്നു എന്നു കണക്കിൽ കാണുന്ന എങ്കിൽ അഞ്ചുലക്ഷമാണു വാസ്തവത്തിൽ ചെത്തുന്നതു. എക്സൈസ് കമ്മീഷണരുടെ കേസ് ലിസ്റ്റ് നോക്കിയാൽ ആയിരം തെങ്ങു ചെത്തുന്ന എങ്കിൽ അഞ്ചു തെങ്ങിനുമാത്രമേ കേസെടുക്കുന്നുള്ളു എന്നുകാണാം. എക്സൈസിന്റെ സഹായംകൂടാതെ ഷാപ്പുകൾ നടത്താൻ സാധിക്കുകയില്ല. എക്സൈസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു പണത്തിനു ആവശ്യമുണ്ട്. അതിനു തക്കവണ്ണം അവർ കൺട്രാക്ടർമാരെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഉൾനാട്ടിൽ താമസക്കാരനാണ്. എക്സൈസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഷാപ്പ് കൺട്രാക്ടർമാരെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എനിക്കു അറിവുള്ളതാണ്. ഓരോ ഷാപ്പിന്റേയും കീഴിൽ നാലഞ്ചു ഉപഷാപ്പുകൾ നടത്തിവരുന്നു. അവയെ പിടിച്ചുതരാമോ എന്നു കമ്മീഷണർ ചോദിച്ചാൽ പിടിച്ചുതരാം. പക്ഷെ പ്രൈവറായി വരണം. അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ അറിയാതിരിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ അവരെ പിടിച്ചുതരാം. ചെത്തുന്ന വൃക്ഷങ്ങളെയും കാണിച്ചുതരാം. വാറണ്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം. പക്ഷേ രാത്രിയിൽ നടന്നു വരണം. മോട്ടാറിലും മറ്റും പോയാൽ സാധിക്കുകയില്ല.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): ഈ വിവരം അധികൃതന്മാരെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): ധാരാളം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അസിസ്റ്റന്റു കമ്മീഷണരോടും ഇൻസ്പെക്ടരോടും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ ആരോടു പറയണമെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എക്സൈസിലെ വരുമാനം കുറയ്ക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ഒരു സ്റ്റേറുമെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൻറ് ഇന്നലെതന്നത് നോക്കിയതിൽ മദ്യപാനം വർദ്ധിച്ചകാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശരീരത്തിനു നേരിടുന്ന ദോഷംമാത്രമല്ല അവരുടെ സമ്പത്തിനും യശസ്സിനുംകൂടി നാശംഉണ്ടാക്കുന്നതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാത്തവർ ആരും കാണുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാക്ക് അവരുടെ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതിന് വേണ്ടിടത്തോളം പണം ഉണ്ടാക്കണം. രാജ്യത്തിൻറെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് വേണ്ടി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിലും തരക്കേടില്ല എന്നാണ് എട്ടുപത്തുകൊല്ലമായി കണ്ടുവരുന്നത്. മേലാലെങ്കിലും ഇതിന് വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് എൻറെ ഉത്തമവിശ്വാസം.

ഇനി ജുഡിഷ്യൽ വകുപ്പിനെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്ക് പറയാം. ഇതിനു മുമ്പ് സംസാരിച്ച സ്നേഹിതന്മാർ ഞാൻ കരുതിവച്ചിരുന്നതിൽ മുക്കാലെ അരക്കാൽഭാഗവും പറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിസമർത്ഥനായ ഒരു ജഡ്ജിയായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ഭ്രതലിംഗമയ്യർ എന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവും ഉണ്ടാകാനിടയില്ല. അദ്ദേഹത്തെ പിരിച്ചയച്ചഅവസരത്തിൽ തക്കതായ ഒരാളെ എടുക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെൻറിന് സാധിച്ചില്ല. അപ്രകാരം ഒരാളെ കിട്ടുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തെതന്നെ വച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മറെറാ ജഡ്ജിമാർ മെനക്കെടുകയില്ലായിരുന്നു. അത്രയുംകാലം ഒരു ജഡ്ജിഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ആ ബെഞ്ച് ക്രടാതെയും ഇരുന്നു. വ 0 0 –ൽ അധികം കേസുകൾ കൂടിശ്ശിക ഉണ്ടെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ ഒരു ക്രട്ടതൽ ബെഞ്ചു വേണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. രണ്ടായിരത്തിൽപരം കേസ് കൂടിശ്ശിക ആയപ്പോൾ ബെഞ്ച് വേണ്ടെന്നുവച്ചു. "Justice delayed is Justice denied" എന്നുള്ളതത്വം ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യക്ഷൻ അവർകളും സമ്മതിക്കാത്ത അഭിപ്രായമല്ല എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ഈ പ്രമാണം അനുസരിച്ച് സാധുജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നുഎന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഇന്നുള്ള ജഡ്ജിമാരിൽ അദ്ദേഹത്തെകവിഞ്ഞ് സമർത്ഥനായി ആരെങ്കിലുമുണ്ടോഎന്ന് എനിക്ക സംശയമാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം പോയിഎന്നിരിക്കട്ടെ. പോയതിനുശേഷം ഈ ആറുമാസക്കാലം ആരെ നിയമിക്കാതിരുന്നിട്ടും അന്യശീമയിൽനിന്നും ആരേയും കൊണ്ടുവന്നില്ല.

ലാസ്ഡിലേസ് കമ്മിററിവേണമെന്ന് കഴിഞ്ഞ കക്കടകമാസത്തിൽ സംസാരിച്ചു. അത് ഈ കൗൺസിലിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വ്യക്തിപരമായ വിരോധം വച്ചുകൊണ്ടാണ് സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് അന്നും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Raman Pillai.]

ഇന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതല്ല. അതിനുശേഷം ലാസ്ഡിലേസ് കമ്മീഷണർ വേണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. കഴിഞ്ഞആണ്ടിൽ ജൂഡിഷ്യൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് മുപ്പതിനായിരം രൂപാ നഷ്ടംഉണ്ട്. ഇനിയും വരുമായിരിക്കാം. ഇന്ന് നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിമാരിൽ ലാസ്ഡിലേസിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ച് ശരിയായ ഒരു റിപ്പോർട്ട് അയക്കുന്നതിന് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു പരിചയമുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടോഎന്ന് സംശയമാണ്. അതിനെ പരിഹരിക്കാൻ ഫ ൈ ൦ രൂപാ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു മുൻസീഫിനെക്കൂടി ചുമതലപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും ആ മുൻസീഫ് നല്ലവണ്ണം തഴക്കവും പഴക്കവും ഉള്ള ഒരാളായിരിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും സാധിക്കാവുന്നതാണ്. കമ്മീഷണരുടെ റിപ്പോർട്ട് വരുത്തുന്നതിനു മുമ്പ് അതിനെസംബന്ധിച്ച് അല്പം ചില സംഗതികാം ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതിയോട് ഒന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതു കൊള്ളാമെന്നുതോന്നുന്നു. ലാസ്ഡിലേസ് അധികം ഉണ്ടാകുന്നതു സമുദായ ഭിന്നിപ്പുകൊണ്ടാണ്. പണം കൊടുത്തു വസ്തു എഴുതിമേടിച്ച ആളിൻെറകേസ് എളുപ്പം തീരാതിരിക്കാൻ എതുകക്ഷി മനപൂർവ്വം ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഈ കക്ഷികളെ സഹായിക്കുന്നതിൽ വക്കീലന്മാരും ഭാഗഭാക്കുകളാണ്. അതു എൻെറ സ്നേഹിതന്മാക്ക് അല്പം ശങ്കഉണ്ടെങ്കിലും അതു രഹസ്യമായി സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ഈ നാട്ടിലുള്ള വർഗ്ഗീയവിദ്വേഷവും ലാസ്ഡിലേസിനു കാരണമാകുന്നു. എനിക്ക് ഒത്ത ജഡ്ജിക്കും വക്കീലിനു യോജിച്ച ജഡ്ജിയ്ക്കുംവേണ്ടി പല പ്രാവശ്യവും ബെഞ്ചിൽവയ്ക്കാതെ കേസ് മാറി മാറി വയ്ക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം പതിനെട്ടു പ്രാവശ്യം കേസ് ബോർഡ് ചെയ്യാതെ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ബെഞ്ചിൽ വയ്യിക്കുന്നതിനു താമസപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതു പലരും സാധാരണയായി ചെയ്തുവരുന്നതാണ്. കീഴ്കോടതിയിൽ വിസ്തരിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിക്കുന്നഎങ്കിൽ അവിടെ ആ കേസ് എടുക്കരുതു് എന്നു് എന്തെങ്കിലും കാരണവുംപറഞ്ഞു് സ്റ്റേഎടുക്കാം. അതു് ഹൈക്കോടതിയിൽ വന്നാൽ ഒരു കൊല്ലംകഴിഞ്ഞാലും തിരിച്ചുവരാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പിന്നെയും ഇഷ്ടമുള്ള ജഡ്ജിക്ക് വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നു. ഈ താമസം വക്കീൽ സഹോദരന്മാരും കക്ഷികളുംകൂടി ഉണ്ടാക്കിവയ്ക്കുന്നതാണ്.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): ഇതിനു ശരിയായപ്രതിവിധി എന്താണ്?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): അതിന് പ്രതിവിധിപറയാം. പിന്നെ എക്സിക്യൂഷൻ. ഒന്നരണ്ടു വർഷത്തെ പരിശ്രമംകൊണ്ടു വിധി സമ്പാദിച്ചു് ലേവത്തിൽവന്നാൽ ആ സമയത്തു് സ്റ്റേ എന്നു് പറയും. ഇങ്ങനെപലവിധമായ അനീതിയും അന്യായവും നടക്കുന്നു. വിധിച്ചാൽ ക്രടിയും സ്റ്റേ ഉണ്ടു്. വിധി നിത്തിവയ്ക്കാൻ അപ്പീൽ ആയിക്കൊള്ളാമെന്നു് വിചാരിക്കും. ലേവത്തിൽ വരുമ്പോഠം നിത്തിവയ്ക്കരുതു. സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അവധിമാത്രം മാറിവയ്ക്കണം. ഇപ്പോൾ ഒരു കേസ് കേട്ടതീരുന്നതുവരെ സ്ഥിരമായിനിത്തുന്നു. അതിനാൽ പ്രൊസീഡിയർകോഡുക്രടി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരുവ്യവസ്ഥ ചെയ്യണമെന്നാണു് ഞാൻ ഈ സഭയോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഈ മാതിരിയുള്ള സംഗതികളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് അവർകൾ കഴിവുള്ളിടത്തോളം പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ അഭിനന്ദനീയമായ പ്രവത്തിയെ മറ്റു സഹോദര ജഡ്ജിമാരും അനുകൂലിച്ചു് ഹൈക്കോടതിയിലെ കടിച്ചിക്കകളെ കുറവുവരുത്തുന്നതിനു് അചിരേണപ്രയത്നിക്കുമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നു.

ഇനി പോലീസ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെക്കുറിച്ചു് ഒരു സംഗതിപറയാനുണ്ടു്. പോലീസ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ദുഷിച്ചുപോയി എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇതിലധികം ദുഷിക്കാനില്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ വളരെ അക്രമവും അനീതിയും നടക്കുന്നുണ്ടു്. അതിന്റെ വാസ്തവസംഗതികളെപ്പറ്റി അതിലെ മേലധികാരികളോടു് പറയുമ്പോഠം പോലീസുകാരുടെ പേരിൽ ധാരാളം വഴക്കുള്ളതുകൊണ്ടു് പറയുന്നതിൽ കുറെഒക്കെ കള്ളമായിരിക്കാം എന്നും അവർ വിചാരിക്കുന്നു. അതിനു് തെളിവുകൊടുക്കാമെന്നുവച്ചാൽ കയ്ക്രൂലികൊടുക്കുന്നവക്കും വാങ്ങിക്കുന്നവക്കും ജയിലാണു് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അതിനൊരു വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കിയാൽകൊള്ളാം.

ഒരിക്കൽ പാമ്പാടി പോലീസ്ഇൻസ്പെക്ടരോടു് വത്തമാനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഠം ഒരു കക്ഷിയെ ഒഴിക്കുന്നതിനു് മുപ്പത്തിഅഞ്ചു രൂപാ എന്നെ ദുക്സാക്ഷിയിൽ വാങ്ങിച്ചുഎന്നു് മേലധികാരിയോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): ഇവിടെ മെമ്പർ ആയതിൽ പിന്നീടാണൊ?

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): അതെ, അതിൽപിന്നീടാണു്. പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു് എതിരായി ഞാൻ നില്ക്കുകയല്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): ആ ആളിൽനിന്നും കൈവായ്പമേടിച്ചതാണൊ?

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): അതേ കൈകൊണ്ടുമേടിച്ചു. തിരിയെകൊടുക്കാനല്ല. ഞാൻ ഒരു മേലധികാരിയോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അവയസനല്ലെ' എന്നുപറഞ്ഞു. അതു് ആരാണെന്നു പറയാൻ ഇപ്പോൾ തയ്യാറില്ല.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): ഇപ്പോഴും സർവീസിലിരിക്കുന്ന ആളാണോ?

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): സർവീസിലുള്ള ആളാണു്.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): അപ്പോൾ വേറെ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നൊ?

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): വേറെയും ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതു് അമ്പഴത്തുങ്കലെ ഒരു കൊച്ചുകത്തായും വേറെ ഒരാളുമായിരുന്നു.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): പോലീസു ഇൻസ്പെക്ടരുടെ പേരു പറയാമോ?

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): പറയാം. പാമ്പാടിപോലീസു ഇൻസ്പെക്ടർ മി: വി. കേശവപിള്ള. കക്ഷിയുടെ പേരു എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല.

അതുകൊണ്ടു പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ഈ മാതിരികാര്യങ്ങൾക്കു എന്തെങ്കിലും വ്യവസ്ഥചെയ്യണം. പോലീസ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ അനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതത്തെയുംകുടിപരിഹരിക്കേണ്ടതാണ്. രാപ്പകൽ ഓടിനടക്കുന്ന കാൺസ്റ്റെബിൾമാർക്കു പത്തും പന്ത്രണ്ടും രൂപാ ശമ്പളംകൊടുത്താൽ അഴിമതി വർദ്ധിക്കുകയെയുള്ളു. കൊച്ചു കൊച്ചീരാജ്യത്തിൽക്കുടി പതിനഞ്ചുരൂപാ കൊടുക്കുന്നു. ഇവിടെ പതിമ്മൂന്നുരൂപായാണു് കൊടുക്കുന്നതു്. ഈ പതിമ്മൂന്നുരൂപായും കിട്ടുന്നതു് അൻപത്തേഴുവയസ്സാകുമ്പോഴാണ്. ഇതിനു പരിഹാരംഉണ്ടാക്കണം. ഹെഡ്കാൺസ്റ്റെബിൾമാരുടെ ശമ്പളം ഇരുപത്തഞ്ചുരൂപാ മുതൽ നൂറുരൂപാവരെ ആക്കണം. യോഗ്യന്മാരായവരെ നിയമിക്കണമെന്നു് പോലീസ്കമ്മീഷണരോടു ആജ്ഞാപിക്കണം. അടുത്തകൊല്ലത്തിലെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഒരു തുക ദോഷംകൂടാതെ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ ലാക്കാക്കി ചിലവു ചെയ്യുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇനി നമ്മുടെ വരവിനം എത്ര ആയിരമെന്നും ചിലവിനം എത്ര ആയിരമെന്നുമാണ് കണക്കാക്കേണ്ടത്. വരവുകുറച്ചും ചിലവുകൂട്ടിയും കണക്കാക്കുന്നു എന്നാൽ വരവ് കൂട്ടുകയും ചിലവു കുറയുകയും ചെയ്താൽ നീക്കിഇരിപ്പ് മുതൽ ഉണ്ടാകും. സാമർത്ഥ്യം ഉള്ള ആളുകളോട് മിണ്ടിയാൽപറകില്ല എന്നുവച്ച് ബോധിച്ചപോലെ ചിലവ് ചെയ്യുന്നു. മുൻസിപ്പാലിറ്റിമുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അഭിവൃദ്ധികരമായ പ്രവൃത്തികൾക്ക് മുൻസിപ്പാലിറ്റി തന്നെപണം ചിലവ്ചെയ്യണം. അല്ലാതെ പൊതുമുതൽ എടുത്തു ചിലവു ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു അനീതിയാണെന്ന് സാമാന്യജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി എന്നനിലയിൽ എനിക്കു തോന്നുന്നു. Water works ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ അത്യാവശ്യമാണ്. ഇതൊക്കെ Reproductive works ആകയാൽ പിന്നീടു ആദായം കിട്ടേണ്ടവയാണ്. അതെല്ലാം ഭാവിതലമുറകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടതാണു. ഇപ്പോഴത്തെ ആളുകൾക്ക് ആവശ്യത്തിനു കൊടുക്കാതെ ഭാവിതലമുറകൾക്ക് എന്നും പറഞ്ഞു ചിലവാക്കുന്നതു വളരെ കഷ്ടമാണു. തിരുവിതാംകൂറിലെ മുതൽ ഇപ്പോൾ പരിശ്രമികളായിരിക്കുന്നവരുടെ അത്യാവശ്യത്തിനു ഉപയോഗിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതിനെ അടുത്തതലമുറകൾക്കു വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ലാപ്സായിപ്പോകുന്ന മുതലിനു യാതൊരുഅവകാശവുമില്ല. ഇങ്ങിനെ പത്തു പതിനഞ്ചു കൊല്ലമായിബഡ്ജറ്റിൽ കാണുന്നതു വരവു അധികരിച്ചും ചിലവു അധികമല്ലാതേയും മാണ്. ഇതിൽ ഒരു മനഃപൂർവ്വം ഉള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. വരവു നിർണ്ണയത്തിൽ ഇത്ര വളരെ തെറ്റിപോകുന്നതു എന്താണ്? അതു ഒന്നുകൊണ്ടും നിശ്ചയിക്കാൻ ന്യായമില്ലാത്തതല്ലാ, അതുകൊണ്ടാണു മനഃപൂർവ്വം എന്നപദം അബദ്ധമായിപറഞ്ഞതു. ഇത്രയുംപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻറെപ്രസംഗം തല്ക്കാലം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. D. FRANCIS (*Nominated*): Sir, I congratulate the Government on presenting before this Council a surplus Budget for the year 1105. It is a clear statement of the financial position of the State with a surplus, though small, of Rs 3·14 lakhs. On perusing the Budget Estimate, it seems the cost on education is one of the most important items of expenditure. An enormous amount is being spent for the education of men and women without distinction. The parents of the female students are also spending a large amount of money on the higher education of their daughters taking advantage of the encouragement given by Government in this direction. It is the duty of the Government therefore to invariably appoint qualified women in suitable departments in the State service. The fee concession is a great blessing to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. D. Francis.]

the backward communities, but the imposition of 25 per cent of the same on the managers of schools is not a sound policy, when in the departmental schools they themselves bear the whole deficit on that account. The managers of private schools must be liberally encouraged. Some of the departmental schools may also be handed over to them as the Government would be a great gainer thereby.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): How would the Government be a gainer if the manager is not to contribute anything for the loss incurred by the Government, on account of fee concession?

MR. D. FRANCIS (*Nominated*): Grant-in-aid system is a gain to Government.

Turning to the Public Works Department, Sir, that department has got before it a heavy programme for the next year which I hope will be accomplished by the department from the Budget Estimate. I am sorry to say that the grant allotted for the Nagercoil Division for next year is very small; and during the past several years no work worth mentioning has been done for the safety of the poor ryots in South Travancore which is the most heavily taxed portion in Travancore. Several costly works are being carried out in North and Central Travancore up to Trivandrum, but little is being done for improving the Kodayar Irrigation works for the safety of the poor ryots from periods of drought which occur very often. The Government so as to safe guard them will have to direct their sympathetic attention towards increasing the grant to the Nagercoil Division every year in the future and take up the pending schems propounded by Engineers after the construction of the Pechipara reservoir for the storage of more water. (Mr. T. C. KesavaPillai—*hear, hear.*)

The cost of the Medical and Sanitary Departments also is one of the heavy items of expenditure in the Budget Estimate.

Provision ought to be made for the appointment of a Lady Deputy Surgeon and two European Nurses for all Government Hospitals and an Assistant Lady Surgeon in all dispensaries in the State in addition to the existing hands. Medical help will ever remain inadequate until lady doctors and nurses are appointed in all hospitals in the State. It is a pity to note that more than 12,000 people died of cholera in South Travancore in one year. No adequate preventive measures have been adopted to put a stop to this. The safety of thousands of lives deserves greater attention than electric lights and other luxuries that consume so much of the State coffers. If necessary, Government should not grudge to get down some expert doctors from America or Europe to advise and help them to avert this recurring calamity and they must be prepared to meet the cost which it may involve.

It has been the policy of the Government to give special encouragement to unrepresented communities in the State service. There are Government orders to that effect. But till now sufficient encouragement

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

has not been given to the Latin Christians who form a large proportion of the population throughout the State. The Latin Christians must be treated as a separate community in the matter of appointments and preference must be given to the members of that community as their claims have been sadly overlooked in the past. Prior consideration must be given to the members of that community in the matter of appointments to raise them from their backward condition. They deserve to be in the position of advanced communities.

Travancore is considered to be the land of charity and a portion of the State revenue is being spent for that purpose every year. A number of *Oottupuras* were abolished some years ago. The amount that has been saved by the stopping of these *Oottupuras* may now be spent for the establishment of permanent homes for the poor. Such homes may be established at the head-quarters of each taluk. Only the lame, the blind and the deserving poor rendered incapable on account of age or sickness must be fed in such homes and such people should not be allowed to wander up and down the roads and streets begging. These institutions must be conducted each under the management of a committee consisting of two official and three non-official members. That will be real charity, and we can worthily maintain the great motto of our State "Charity is our household divinity".

Sir, finally the Budget for the next year provides suitable solution for many a problem brought to the attention of Government from time to time and I am free to own that there is in it a clear realisation of the dictum that a Government exists for the good of the people.

Adjournment motion re floods.

PRESIDENT : It is 3-30 now and the House will proceed to the discussion of the adjournment motion of Mr. Pachu Pillai.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*) : സർ, ഈയിടെ ഉണ്ടായ അതിവൃഷ്ടിയും വെള്ളപ്പൊക്കവും നിമിത്തം ഈ രാജ്യത്തെ പല താലൂക്കുകളിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഗൌരവതരവും ഉൽക്കണ്ഠാജനകവുമായ സംഭവത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നതിന് ഈ കൌൺസിലിന്റെ നടപടികളെ നിർത്തിവയ്ക്കണമെന്നാണ് എന്റെ പ്രമേയം. ഈ പ്രമേയത്തിനു ഉദ്യോഗസ്ഥ പക്ഷത്തു നിന്നോ അനുദ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തുനിന്നോ യാതൊരു എതിരഭിപ്രായവും പുറപ്പെടുവിക്കാതെ അനുകൂലിച്ച് ഇതിനെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യാൻ സമയം അനുവദിച്ചു തന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ ഈ സംഭവത്തിന്റെ ഗൌരവം ഏറെക്കുറെ ഈ സഭയ്ക്കു ബോധ്യമായിട്ടുണ്ട് എന്നു വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്.

സർ, ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായ അതിവൃഷ്ടി നിമിത്തം സംഭവിച്ചുവെള്ളപ്പൊക്കത്താൽ അധികമായി നഷ്ടം അനുഭവിച്ചും വെള്ളപ്പൊക്കം താര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly